Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XIII Nr. 3225
—
4 pagini
20 bani
—
Joi
17 februarie 1955

IN NUMĂRUL DE AZI

— Ing. A. MARKIN: Atomul în slujba omului (pag. 2-a)
— H. D. STERIAN: In ajutorul cadrelor din economie: Pentru îmbunătățirea aprovizionării tehnico-materiale a întreprinderilor metalurgice (pag. 2-a)
— EUGEN VLADIMIR: Filme noi: „Comedianții" (pag. 2-a)
— Vorbesc fruntașii recoltelor bogate (pag. 3-a).
— O nouă notă a guvernului R.P.R. adresată guvernului elvețian (pag. 3-a).
— Fruntași ai vieții politice internaționale despre problema Taivanului (pag. 4-a).
— Pregătiri în vederea conferinței reprezentanților vieții publice din țările Asiei pentru slăbirea încordării internaționale (pag. 4-a).
— Reluarea procesului inscenat Partidului Comunist din Germania (pag. 4-a).

Antrenarea femeilor în activitatea obștească

In munca avîntată a poporului nostru muncitor pentru dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, o contribuție valoroasă aduc și femeile. In patria noastră femeilor le sînt asigurate largi posibilități de dezvoltare. Datorită tocmai acestui fapt, încrederea maselor de femei în forța lor creatoare, în capacitatea lor de muncă și acțiune, a crescut continuu. Nu există astăzi sector de activitate în care să nu întîlnești munca rodnică a femeilor. Numeroase sînt înfăptuirile obștești care se datoresc strădaniilor și priceperii gospodărești a femeilor.

Astfel, în perioada ce s-a scurs de la trecerea activității obștești a femeilor în cadrul sfaturilor populare, milioane de femei din întreaga țară au participat la rezolvarea treburilor de stat și gospodărești. Numărul femeilor care au participat în ultimul timp la acțiunile obștești-gospodărești și social-culturale din Capitală este de peste 110.000.

O acțiune deosebită este cea inițiată și organizată de comisiile de femei din regiunea Arad: concursul pentru cea mai pricepută crescătoare de păsări. Prin munca intensă de lămurire dusă de membrele comisiilor de femei, numeroase femei au fost atrase în această acțiune. Gospodine ca Florica Bondar și Suzana Simion s-au hotărît să crească 100 de gîște, 20 curci, pui, etc. pentru a căror valorificare au încheiat contracte cu cooperativele.

Deosebită este contribuția femeilor în acțiunea de înfrumusețare a orașelor și în activitatea sanitară. Așa de exemplu, comisia de femei de pe lîngă sfatul popular al orașului Craiova a organizat comitete de sprijin pe lîngă spitale, cămine, internate, zeci de femei lucrînd la reparatul și confecționatul lenjeriei, la curățenie, ajutînd la îmbunătățirea vieții copiilor, bolnavilor și infirmilor.

Rodnica activitate a comisiilor de femei din diferite regiuni și orașe se datorește în mare măsură înțelegerii de către comitetele executive ale sfaturilor populare a ajutorului prețios pe care-l pot avea în comisiile de femei. Multe comitete executive ajută și îndrumă în prezent munca comisiilor de femei spre rezolvarea problemelor cele mai actuale, mai importante. In regiunile București, Galați, Regiunea Autonomă Maghiară, comitetele executive ale sfaturilor populare au reușit prin sprijinirea și antrenarea femeilor să înfăptuiască o serie de sarcini de mare însemnătate, cum sînt îmbunătățirea aprovizionării populației, îndeplinirea la timp a muncilor agricole și altele.

Toate aceste fapte, numeroasele înfăptuiri dobîndite de comisiile de femei în ultimele luni, vorbesc cu tărie despre forța pe care o reprezintă femeile, despre capacitatea lor organizatorică, despre aportul pe care acestea îl aduc la rezolvarea multiplelor sarcini economice și gospodărești locale.

Cu toate acestea însă, se mai găsesc printre membrii comitetelor executive ale sfaturilor populare unii care subapreciază rolul femeilor, consideră comisiile de femei ca pe ceva „dinafara" sfaturilor populare, lipsindu-le de orice sprijin concret.

Așa se petrec lucrurile la comitetele executive ale sfaturilor populare regionale Suceava, Hunedoara, Birlad și a unora raionale ca Oltenița, Turnu Măgurele, la comitetele executive ale sfaturilor populare ale raioanelor V. I. Lenin sau N. Bălcescu din Capitală. Indrumări birocratice, lipsă de atenție pentru problemele sezisate de comisiile de femei, vorbărie multă și nici un sprijin concret, iată cum lucrează aceste comitete executive și — din păcate — și altele.

In același timp trebuie spus că nu peste tot comisiile de femei au înțeles sarcinile ce le revin. Există unele comisii de femei care nu activează de loc, iar altele care nu se preocupă de problemele ce frămîntă pe oamenii muncii. Așa sînt de pildă, comisiile de femei de pe lîngă sfaturile populare regionale Iași și Pitești. Acestea nu se ocupă în mod temeinic de controlarea și îndrumarea activității comisiilor de femei raionale și orășenești, nu le sprijină în ce privește orientarea activității acestora spre rezolvarea sarcinilor cele mai actuale.

Revine ca o sarcină comitetelor executive să asigure o îndrumare permanentă, sistematică, a comisiilor de femei. Este necesar ca planurile de muncă ale comisiilor de femei să fie concrete și să oglindească problemele cele mai însemnate în perioada de timp pentru care sînt făcute. Felul cum aceste planuri sînt traduse în viață trebuie analizat în ședințe ale comitetelor executive, luîndu-se măsuri de sprijinire mai concretă a comisiilor de femei atunci cînd se ivesc unele lipsuri sau greutăți.

Calitatea planurilor de activitate ale comisiilor de femei constă în oglindirea și legarea organică a acestor planuri cu munca practică, imediată, a sfaturilor populare. Așa de pildă, în perioadă actuală, aceste planuri trebuie să prevadă în primul rînd îndeplinirea sarcinilor ce revin sfaturilor populare din Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații. Antrenarea femeilor în acțiunea de îmbunătățire a aprovizionării populației are o mare importanță, constituie un ajutor pe care sfaturile populare au datoria să și-l asigure pe deplin. De asemenea, în perioada de iarnă trebuie antrenate femeile la dezvoltarea vieții culturale, organizarea bibliotecilor de casă, a șezătorilor, a discuțiilor colective, acțiuni care trebuie îndrumate îndeaproape de comitetele executive.

Sfaturile populare nu pot face însă totul. Comisiile de femei sînt acelea care la rîndul lor au sarcina de a munci organizat, cu plan concret, de a mobiliza femeile la muncă vie, creatoare, la acțiunile sfaturilor populare.

In vederea dezvoltării economiei locale, comisiile de femei au obligația de a studia și propune comitetelor executive valorificarea resurselor locale existente.

La sate, comisiile de femei pot și trebuie să lămurească țărancelor muncitoare avantajele deosebite acordate prin recenta Hotărîre a guvernului și partidului cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare și achiziție de animale, păsări și produse animale.

Comisiile de femei au datoria de a controla felul în care sînt deserviți cumpărătorii în comerțul de stat și cooperatist, dovedind intoleranță față de elementele necinstite, față de speculanți, luptînd pentru o atitudine civilizată a lucrătorilor din comerțul socialist.

Bucurîndu-se de sprijinul larg și îndrumarea comitetelor executive ale sfaturilor populare, comisiile de femei pot participa activ la viața obștească, antrenînd mase mereu mai mari de femei în diferitele acțiuni economico-gospodărești locale, la lupta pentru asigurarea unei continue îmbunătățiri a nivelului de trai al oamenilor muncii din patria noastră.

Să intensificăm lucrările de reparație a tractoarelor și mașinilor agricole pentru campania de primăvară

In stațiunile de mașini și tractoare din țară se desfășoară cu intensitate în aceste zile lucrările de reparație a tractoarelor și mașinilor agricole pentru campania de primăvară.

Pînă la 12 februarie a fost revizuită și reparată o bună parte a utilajului existent: 54 la sută din tractoare, 83,5 la sută din plugurile de tractor, 79,5 la sută din semănători, 77 la sută din cultivatoare, etc. Fruntașe în munciile de reparații sînt stațiunile de mașini și tractoare din regiunile Stalin, Baia Mare, Regiunea Autonomă Maghiară, Arad și Cluj. S.M.T.-urile din regiunea Stalin au terminat la 15 februarie reparațiile, iar S.M.T.urile din Regiunea Autonomă Maghiară au terminat reparația tractoarelor, precum și 91 la sută din pluguri, 94 la sută din cultivatoare, 87 la sută din semănători. Pînă la 12 februarie, 16 S.M.T.-uri fruntașe au anunțat că și-au îndeplinit în întregime planul de reparații. Printre acestea se găsesc S.M.T.-urile Nănești din regiunea Galați, Felnac și Rovine din regiunea Arad, Reghin, Tg. Secuesc și Miercurea Nirajului din Regiunea Autonomă Maghiară, Băilești din regiunea Craiova, Ciorani, Buda și Bărcănești din regiunea Ploești, Cefa și Marghita din regiunea Oradea, Hărman, Rupea, Tîrnăveni și Proștea Mare din regiunea Stalin. De asemenea, în centrele mecanice au fost reparate pînă acum 67,59 la sută din tractoare și motoare de tractor, iar în întreprinderile industriale 33,76 la sută.

In unele S.M.T.-uri situația reparațiilor nu este însă mulțumitoare, în special la reparația tractoarelor. Este necesar să se urgenteze lucrările de reparație în deosebi în S.M.T.-urile din regiunile Iași, Constanța, Galați și București, regiuni cu un mare număr de tractoare, unde lucrările de reparații sînt mult rămase în urmă precum și în centrele mecanice Drăgănești, Craiova, Iași și Tecuci și în întreprinderile industriale „Independența" Sibiu, I.M.B. Timișoara, C. M.-Reșița, I.U.D.P.-Sibiu, Atelierele Auto Cluj, Atelierele Auto-Tg. Mureș, „Electromontaj" București, Trustul utilaj greu Cotroceni, Atelierele de reparații utilaj greu-București, care au reparat pînă acum un număr mic din motoarele și tractoarele ce le-au fost trimise pentru reparații. Un accent deosebit trebuie să pună centrele mecanice și întreprinderile industriale în executarea unor reparații de calitate care să asigure folosirea întregului parc de mașini și tractoare al S.M.T.-urilor în campania agricolă de primăvară.

(Agerpres)

—o—

Decorarea tovarășului Stelian Moraru cu „Ordinul Muncii" cl. I-a

Printr-un Decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne s-a conferit „Ordinul Muncii" clasa I-a tov. Stelian Moraru, Președintele Consiliului Central al Sindicatelor din Republica Populară Romînă, pentru activitate îndelungată în rîndurile mișcării muncitorești și cu prilejul împlinirii vîrstei de 50 de ani.

★

Miercuri la amiază a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. solemnitatea decorării tovarășului Stelian Moraru, președintele Consiliului Central al Sindicatelor, pentru activitate îndelungată în rîndul mișcării muncitorești și cu prilejul împlinirii a 50 de ani de viață.

La solemnitate au participat tovarășii: dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, Chivu Stoica, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, M. Mujic, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, A. Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, Liuba Chișinevschi, C. Bușaru, M. Gherman, I. Dobre, Marin Mihai, secretari ai Consiliului Central al Sindicatelor.

După citirea Decretului, tovarășul dr. Petru Groza a înmînat Ordinul Muncii cl. I-a tovarășului Stelian Moraru, felicitîndu-l pentru înalta cinstire acordată muncii sale.

SEMNĂM PENTRU PACE, IMPOTRIVA RĂZBOIULUI ATOMIC!

Semnează constructorii de tractoare

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru). — Uzinele de tractoare „Ernst Thälmann". Cu ani în urmă pe aceste locuri se puteau vedea doar urmele bombelor aruncate de bombardierele americane. Acum, pe porțile uzinei — refăcută complet — ies mereu noi tractoare romînești. Alături a fost ridicat un adevărat oraș muncitoresc cu blocuri moderne.

Pentru ca un nou război să nu mai amenințe construirea vieții noi, muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii uzinelor și-au manifestat — într-un miting — hotărîrea lor dîrză de a apăra pacea împotriva canibalilor atomiști.

Cunoscutul inovator Artur Kasper, căruia i-a fost distrus căminul în cel de al doilea război mondial, și-a exprimat hotărîrea să obțină noi succese în perfecționarea procesului de producție, întărind astfel prin fapte semnătura pusă pe Apel.

Alături de ei și-au mai exprimat hotărîrea de a apăra pacea și a lupta pentru întărirea patriei inginerul Vasile Dicu, Niculae Cîndea, elev la școala profesională, Janeso Rozalia și alții.

După adunare, toți cei prezenți au semnat Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

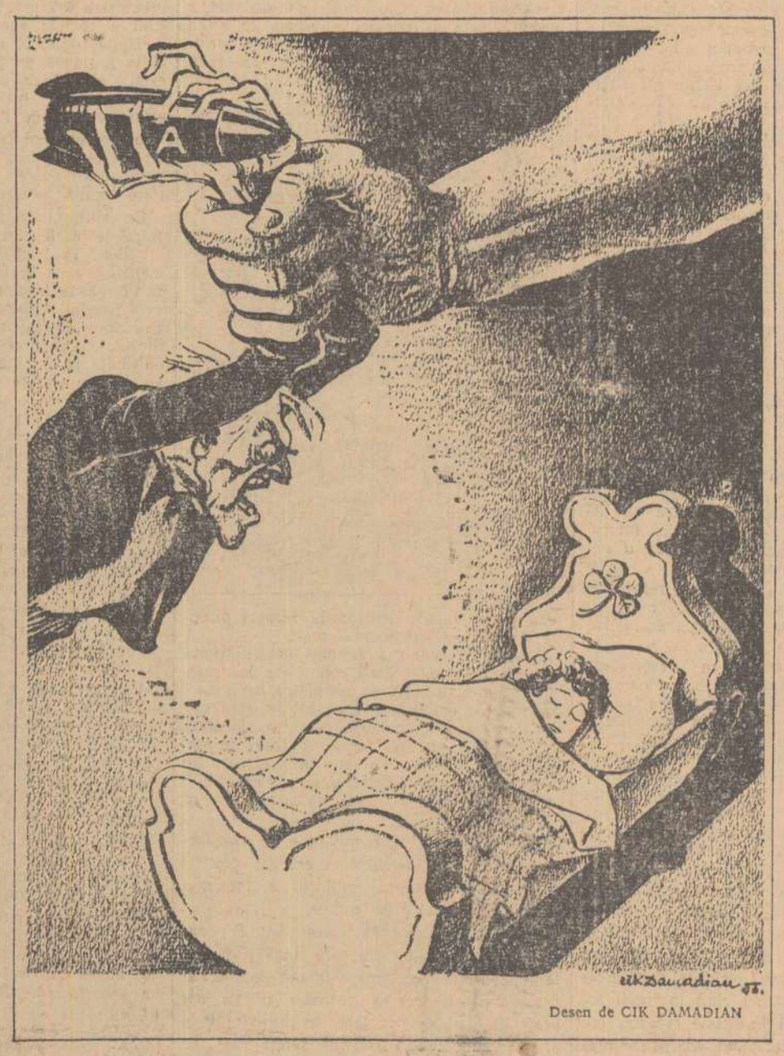

Desen de CIK DAMADIAN

Contribuția noastră la cauza apărării păcii

Cadrele didactice, personalul administrativ, precum și cei 2000 de studenți ai Institutului de Mine din Capitală au semnat marți la amiază Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

Cu acest prilej a luat cuvîntul prof. Vasile Poporan care a arătat că recentele documente ale sesiunii Sovietului Supreme al U.R.S.S. ilustrează din nou cu tărie faptul că Uniunea Sovietică este reazimul cel mai sigur al popoarelor în lupta pentru apărarea păcii.

„Este de datoria cadrelor didactice și a studenților — a spus vorbitorul — de a contribui la apărarea cauzei păcii prin intensificarea muncii de învățătură, prin ridicarea nivelului profesional al viitorilor ingineri de mine promovați de institutul nostru".

„Pentru a realiza visurile noastre de a deveni ingineri de mine — a spus studentul Ioan Dineș — trebuie să obținem noi succese la învățătură — contribuția noastră la cauza apărării păcii".

Au mai vorbit Petre Stănescu, decanul Facultății de economie minieră și studenta Lidia Mihăilescu.

SARCINA DE CĂPETENIE A TIMPULUI NOSTRU

Prof. univ Mircea Florian

Sarcina de căpetenie a timpului nostru este salvarea păcii. Dezbaterea în jurul păcii a fost ridicată la cel mai înalt nivel uman și a angajat lupta cea mare împotriva înclinării spre bestialitate. Această sarcină este nu numai cea mai frumoasă cinste pe care o putem face tuturor oamenilor, din trecut și de astăzi, devotați progresului, tuturor acelora care au suferit și sîngerat pentru o lume mai bună; dar și o datorie față de ei și, firește, față de noi înșine, dacă ne respectăm — iar neîmplinirea acestei sarcini, o trădare.

Stim bine, pacea a avut totdeauna dușmani, fățiși sau ascunși, și a fost în primejdie. Ea este cu atît mai primejduită astăzi, cînd rămășițele apucăturilor canibalice ale unor vremuri întunecate, pe care le credeam apuse, s-au furișat în conștiințe și se folosesc de puterea științei și tehnicii.

Este, cred, cea mai adîncă dezamăgire pentru un intelectual sincer, că progresele muncii științifice, că tot tezaurul, din greu agonisit, al adevărului, care a putut și poate ferici pe omul trudit și care poate înlesni și asigura viața lui au dus la născociri distrugătoare de vieți și opere umane.

Dar omul muncii își păstrează neștirbită prerogativa de a rosti răspicat: „Destul!" Atunci glasul lui va răsuna ca un ecou ce nu se va stinge niciodată: „Destul!"

Să facem din ideea păcii un adevăr ce cucerește voințele și se impune ca o credință să facem din pace un adevăr ce se traduce în practică și devine executoriu.

Intr-un nou cartier

Văzute de departe cele 12 case noi seamănă una cu alta.

Ne-am îndreptat spre una din ele. Ne întîmpină o femeie tînără, slăbuță, cu o fetiță mică în brațe.

— Poftiți, ne îndemnă ea. Tocmai discutam cu Mariana, fiica mea. Vrea să mă ajute la curățatul orezului. Vă închipuiți ce ajutor îmi poate da...

— De pe acum are apucături de gospodină, spuse rîzînd Eugenia Mitrache, una din vecinele care ne însoțea apucînd fetița de obrajii bucălați.

— Dar de ce nu intrați?... Acum avem și noi casă și încă a noastră, insistă din nou gazda.

Am intrat. O sălțiță mică din care cîteva uși dădeau în cele două camere de locuit, în bucătărie, cămară și baie. In camera în care ne-a primit Cornelia Smintinescu totul strălucea de curățenie.

— Altădată mi-ar fi fost rușine să primesc pe cineva în casa unde locuiam. Pe cînd acum uitați ce casă ne-am făcut cu ajutorul statului. In cîteva luni a fost gata.

— Bijuterie, adevărată bijuterie, completă însoțitoarea noastră.

— Am auzit însă că imperialiștii unelteșc un nou război, reluă gazda. Tocmai vorbeam cu bărbatu-meu, care este fierar-betonist la trustul 6 construcții. Noi muncim din răsputeri să construim, zicea el, și alții se căznesc să dărîme...

— N-o să-l lăsăm, oricît s-ar strădui, o asigură Eugenia Mitrache. Tocmai de aceea venisem cu Apelul...

— Vă așteptam! Bărbatu-meu mi-a spus că ei au semnat încă de ieri pe șantier. Și cu mîna fermă își așternu numele pe Apel.

De la casa soților Smintinescu am trecut peste drum, la tîmplarul Ion Deca. Ne-a ieșit înainte o fetiță cu un buchețel de ghiocei în mînă.

Intrăm înăuntru. Aceeași atmosferă plăcută, caldă și prietenească, pe care am găsit-o în toate casele din noul cartier.

— Ești singură acasă? întrebă însoțitoarea noastră pe Eugenia, soția tîmplarului.

— Singură... că bărbatu-meu, îndată ce a venit de la lucru, a plecat la sfatul popular. Ieri a trecut prin circumscripție și acum s-a dus să rezolve niște probleme ridicate de alegători. Dar, luați loc!

— N-o să stăm prea mult. Am venit...

— Știu... M-a anunțat Marilena.

— Cred că o să semnezi și dumneata?

— Fără îndoială. Tocmai eu să nu semnez? Știți ce era acum un an pe aici? Pămînt gol, plin de buruieni. Vedeți ce locuințe minunate au răsărit acum. Iată pentru ce semnez eu: pentru viață, pentru viitorul copiilor noștri.

Am intrat în multe din locuințele noi ale cartierului muncitoresc din Craiova. Pretutindeni am întîlnit aceeași hotărîre fermă de a lupta pentru interzicerea războiului atomic, pentru apărarea a tot ceea ce s-a zidit nou în patria noastră.

C. AZOIȚII
corespondentul „Romîniei libere" în regiunea Craiova

În casa lui moș Darie

In comuna Banca, raionul Birlad, au luat ființă mai multe sfaturi ale păcii. Printre acestea se numără și sfatul păcii care se ține în casa lui moș Darie.

Toma Darie, om în vîrstă de aproape 70 de ani, a învățat slovele în anii din urmă. Astfel a ajuns să urmărească în presă desfășurarea evenimentelor internaționale.

La sfatul păcii, care s-a ținut de curînd în casa lui moș Darie, au participat toți vecinii, vreo 20 de familii. Cu acest prilej Vasile Dascălu, directorul școlii de 7 ani, membru în comitetul de luptă pentru pace, le-a vorbit despre importanța conferinței de la Moscova. Expunerea a fost făcută în fața hărții lumii.

Au urmat apoi discuții. Fiecare țăran muncitor și-a spus părerea în legătură cu problemele internaționale. Au vorbit despre ororile războiului și despre hotărîrea lor de a lupta pentru viața lor cea nouă. Lascăr Adochiței, Const. Rotaru, Tinca Mocănașu și alții. A luat cuvîntul și moș Toma Darie, care a spus printre altele: Am cunoscut suferințele ambelor războaie mondiale. Ele au adus numai jale, moarte și sărăcie. Vreau ca asemenea vremuri să nu se mai repete.

Țăranii muncitori din comuna Banca, vecinii lui moș Toma, împreună cu el, au semnat apoi cu toții Apelul păcii.

Semnînd Apelul

ARAD (de la corespondentul nostru). — In sala culturală din curtea fabricii s-au adunat muncitorii de la „30 Decembrie" din Arad să semneze Apelul de la Viena.

După cuvîntul introductiv, din sală s-a ridicat o femeie de vre-o 40 de ani. Era Eugenia Farcaș, de la filatură.

— In război mi-am pierdut soțul și trei frați, a început ea să spună. Acum mîngîierea mea este fetița, care a rămas orfană la 5 ani. Ea vrea să devină inginer. Pentru viața și fericirea ei și a noastră semnez Apelul, ca să fie pace. Imi întăresc semnătura angajîndu-mă să dau numai fire de calitatea I-a.

— Cînd semnez Apelul, a spus utemista Elizabeta Cojocaru, filatoare fruntașă, mă gîndesc la toți tinerii din țara noastră și din întreaga lume. Ne este dragă viața și vrem să trăim. Tatăl meu a murit în război. Am rămas orfană la 6 ani. Nu a fost ușor, dar munca mi-a adus mîngîiere. Am învățat școala profesională și am devenit fruntașă în producție. Acum vreau să lucrez, să dau fire de bună calitate și cît mai multe.

Au vorbit muncitorii, directorul întreprinderii, medicul Dumitru Jivcovici și alții. Pe Apelul de la Viena și-au așternut apoi semnăturile textiliștii. Printre primii au semnat Constantin Ardeleanu, directorul uzinelor, Dominica Bocancia, țesătoare fruntașă, Iuliana Savu, inginer, Ioan Tigan, lăcătuș fruntaș și alții.

Prin satele sucevene

SUCEAVA (de la corespondentul nostru) La căminul cultural din comuna Sf. Ilie, raionul Suceava, s-a organizat o adunare publică, în cadrul căreia cei prezenți și-au unit glasurile împotriva celor ce urzesc un nou război.

Participanții la adunare au semnat apoi cu hotărîre Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

A doua zi echipe, din care făceau parte și țăranul muncitor Nicolae Grigoraș, învățătoarea Elena Temaca, moașa Maria Săbiuță, etc., au pornit să cutreere comuna de la un capăt la altul. „Pentru viața nouă, fericită, pe care o trăiesc acum nu voi precupeți nici un efort și voi lupta cu hotărîre pentru pace", a declarat țăranca mijlocașă Profira Obreja, în momentul în care și-a pus semnătura pe Apel.

Printre cei ce au semnat Apelul împotriva pregătirii războiului atomic se află și fruntașii recoltelor bogate, Vasile Suciu, Gh. Obreja și Vasile Păstrăvi. Numai într-o singură zi aproape 900 cetățeni din comună și-au dat adeziunea lor la Apelul de la Viena.

Pe zi ce trece, acțiunea pentru semnarea Apelului ia o amploare tot mai mare. Pînă acum 3000 de țărani muncitori din comuna Verești și-au pus semnătura pe Apel.

Dorința lor fierbinte de pace și-au exprimat-o pînă acum și peste 1400 de locuitori din comuna Dărmănești, aproape 1600 de locuitori din comuna Pîrhăuț și alții.

Pentru ce a luptat Grigore Mehedințeanu în 1933

In acea zi de la sfîrșitul verii anului 1952, în căsuța care poartă numărul 23 de pe strada Andrei Șaguna din București Noi, era bucurie mare. Și veselia ce cuprinsese pe cei din casă și în special pe capul familiei, Grigore Mehedințeanu, își avea temeiurile ei. Ea izvora din vestea pe care le-o adusese mezinul familiei. Lucrarea lui de diplomă, lucrarea de absolvire a facultății de mecanică a Institutului Politehnic, a tînărului Mărgărit Mehedințeanu, intitulată „Proiect de locomotivă de mare viteză" luase calificativul „foarte bine".

Autorul proiectului nu era altul decît băiețelul care cu ani în urmă aducea în fiecare zi de mîncare tatălui său, montator la Atelierele C.F.R. „Griviița". Băiețelul, de numai zece ani, care se uita cu ochi mari, mirați, la freamătul din ateliere, la coloșii de fier și oțel care lunecau ușor pe linii. Cînd s-a urcat atunci pentru prima oară pe o locomotivă, întovărășindu-și tatăl într-o cursă de probă pînă la Ploești, a încolțit în mintea lui ideea care acuma începea să dea roade.

Băiețelul care a îndrăgit de copil locomotivele, pe cei ce le reparau sau le conduceau, este astăzi inginerul Mărgărit Mehedințeanu, subșeful secției cazangerie de la Atelierele pe care în copilărie le privea, cu teamă, de după gardul de fier.

Și dacă este cineva care a urmărit îndeaproape drumul străbătut de Mărgărit Mehedințeanu, dacă este cineva care își dă seama ce înseamnă acest drum, acela nu este altul decît tatăl lui, bătrînul maistru Grigore Mehedințeanu. Cînd l-a luat prima oară pe locomotivă, cînd l-a îndemnat să învețe, cînd a devenit inginer, cînd a fost confirmat candidat de partid, comunistul Mehedințeanu a fost alături de fiul lui, a participat la bucuriile lui. I-a îndrumat fiecare pas, i-a insuflat dragostea pentru munca ceferiștilor, pentru cauza clasei muncitoare, pentru dreptate.

Astăzi, tatăl și fiul lucrează la aceleași ateliere. Unul maistru la mecanică, celălalt inginer la cazangerie. Nici în momentele cele mai grele bătrînul Mehedințeanu nu a părăsit visul de a-și vedea fiul alături de el, de a-și ști munca continuată, ca pe o tradiție de luptă. Și pentru ca acest vis să devină realitate, pentru ca fiul său să poată face tot ceea ce el doar a jînduit o viață întreagă, bătrînul maistru a luptat. A luptat neînfricat alături de întreaga muncitorime ceferistă, alături de întreaga clasă muncitoare.

In zilele lui februarie 1933, cînd sirena de la Griviița chema poporul la lupta împotriva exploatării, pentru pace, pentru pîine, montatorul Grigore Mehedințeanu a fost în primele rînduri.

..In ziua aceea de 15 februarie ceferistul Grigore Mehedințeanu nu s-a întors acasă de la lucru. In cămăruța scundă îl aștepta nevasta și un copil de numai cinci ani, bolnav de pojar. Ninsoarea încetase. In schimb, tăria gerului se întețise. Vîntul își făcea și el de lucru, șfichiuind pe la colțurile casei sau huruind tabla de pe acoperiș. Pe geamuri, asemenea unui neîntrecut pictor, gerul desenase cu măiestrie mulțime de flori.

Toată noaptea somnul nu s-a lipit de ochii Mariei. A veghiat fără odihnă la căpătîiul micuțului Mărgărit. Stătea ca pironită pe scaunul de lîngă pătucul copilului. Din femeia aceasta rămăseseră parcă doar mîinile. Toată durerea ei de mamă, toată desnădejdea unei soții care aștepta îngrijorată, se lăsaseră parcă în mîinile ce și le frămînta fără încetare. Două mîini crăpate de muncă, două mîini înăsprite de gerul iernii, se frîngeau una pe alta.

Doar spre ziuă, cînd a prins să se lumineze, Maria a adormit, așa cum stătea, pe scaunul de lîngă pătuc. Copilul, scuturat toată noaptea de febră, a ațipit și el.

Și cînd zorile zilei de 16 februarie au început să se arate de-a binelea, tarma de luptă a pătruns pînă la căsuța lor din București Noi. Undeva, nu departe, mitralierele au început să latre, au început să muște din piepturile muncitorilor care luptau pentru viață. O sirenă suna neîntrerupt vestind întregii țări hotărîrea de luptă pentru un trai mai bun a muncitorimii ceferiste. Mama și copilul bolnav s-au trezit speriați. Se auzeau împușcături care nu mai conteneau.

In timpul ccesta în curtea Atelierelor C.F.R. „Griviția" ceferiștii țineau piept cu curaj soldaților îmbătați cu țuică fiartă. Grigore Mehedințeanu nu a dat nici el înapoi. Lupta alături de ceilalți, sfidînd gloanțele ucigătoare. Lupta cu înverșunare pentru ca zorile unei vieți mai bune să pătrundă și în casa lui, în casele muncitorimii pe spatele căreia guvernul încerca aplicarea curbelor de sacrificiu.

Acasă îl aștepta nevasta și un copil de cinci ani... Pentru ei a luptat. Și singele vărsat acum 22 de ani nu s-a irosit. Visul bătrînului maistru s-a înfăptuit în toată splendoarea lui.

FR. KLINGER

Atomul în slujba omului

Inginer A. Markin

In 1920, în perioada elaborării planului Goelro, unul din cei mai vechi energeticieni ruşi, G. M. Krjijanovski, generalizînd lucrările înaintaţilor oameni de ştiinţă, scria: „Ne apropiem de ultima limită. După molecula şi atomul chimic — primele baze ale chimiei vechi — se profilează tot mai clar ionul şi electronul — elementele esenţiale ale electricităţii, se deschid perspective strălucite în faţa elementelor radioactive. Chimia devine un capitol al ştiinţei generale despre electricitate. Electrotehnica ne duce la resursele interne ale energiei atomului".

In prezent, am păşit deja pe drumul folosirii forţelor titanice ale atomului. Asemenea lui Prometeu din mitologie, ştiinţa a smuls naturii secretul producerii unor cantităţi colosale de energie.

Anul trecut a fost marcat printr-un eveniment de o uriaşă însemnătate istorică: savanţii şi inginerii sovietici au terminat cu succes lucrările de proiectare şi construire a centralei electrice bazată pe energie atomică, cu o capacitate de 5.000 kilowaţi. Centrala electrică a dat curent pentru industria şi agricultura raioanelor învecinate. Prin aceasta s-a făcut primul pas real în folosirea paşnică a energiei atomice. Urmează alte sarcini care vor fi rezolvate. Sînt în curs lucrări privind crearea unor centrale electrice bazate pe energie atomică cu o capacitate de 50—100.000 kilowaţi, se rezolvă problemele folosirii şi mai departe în practică a realizărilor fizicei atomice.

Descoperirile făcute în ultimul timp arată că pînă acum noi am folosit doar a milioana parte a energiei care este cuprinsă în orice element. Iată cîteva exemple. Prin arderea unui gram de cărbune obţinem o energie termică egală cu 8 calorii mari. Insă energia internă a atomului cuprinsă în acelaşi gram de cărbune este de 2700 milioane ori mai mare. Intr-o singură picătură de apă există energie atomică (calculată în energie electrică) de aproape 1,5 milioane kilowaţi-ore. Este ştiut însă că fiecare kilowat-oră de energie electrică înlocuieşte în anumite condiţii munca de o oră depusă de 20 de oameni.

Deocamdată, toate acestea nu reprezintă decît calcule teoretice întrucît noi n-am învăţat încă să folosim practic pe scară largă energia atomică.

Ştiinţa sovietică caută cu perseverenţă căile raţionale de transformare a energiei intranucleare în forme care ar putea fi folosite în industrie, transport şi agricultură. De pe acum putem să ne imaginăm diferitele forme în folosirea pe viitor a exploziilor atomice în domeniul construcţiei şi în exploatările miniere. Forţa acţiunii acestor explozii este uriaşă.

Folosirea energiei atomice în construcţia paşnică va da posibilitatea să fie îndreptate multe „greşeli" ale naturii. Aşa de pildă, aruncarea în aer a aşa numitelor porţi Turgaisk va deschide rîurilor din Siberia drumul spre sud, în Asia Centrală şi Kazahstan. Aici se găsesc sute de milioane de hectare de deşerturi, pîrjolite de soarele arzător. Pe viitor, atunci cînd inginerii sovietici vor aduce apă în aceste regiuni, păminturile uscate de astăzi se vor transforma în ţinuturi roditoare ca în basme.

Cu ajutorul exploziilor dirijate vom putea construi baraje uriaşe în numai cîteva minute, vor putea fi ridicate creste de munţi sau dimpotrivă, să fie descoperite la mari adîncimi, zăcăminte de bogăţii naturale.

In U.R.S.S. există mari suprafeţe de pămînturi nefolosite încă. Cele mai întinse regiuni din această categorie sînt regiunile gheţurilor veşnice. Rolul hotărîtor în transformarea lor va aparţine energeticei atomice.

Unele idei tehnice, legate de folosirea energiei atomice, au o mare însemnătate internaţională, însă în condiţiile capitalismului ele nu sînt realizabile. Există de pildă planuri de irigare a unor deşerturi imense, cum este Sahara, şi alte planuri de construire în strîmtoarea Gibraltar a unei uriaşe hidrocentrale electrice, crearea unei căi ferate electrice ultrarapide Londra-Paris-Berlin-Varşovia-Moscova-Pekin. Un proiect şi mai grandios îl constituie construirea unui baraj în strîmtoarea Bering. El este legat de complexul de construcţii care vor îndrepta curenţii calzi ai Oceanului Pacific în Oceanul Îngheţat de Nord pentru a încălzi teritoriile regiunilor polare. Realizarea acestui vis uimitor al inginerilor ar egala cu descoperirea noilor continente şi ar servi la creşterea fără precedent a bogăţiilor popoarelor.

Insă în multe ramuri ale economiei naţionale, folosirea sub formă de explozie a întregii forţe a energiei cuprinsă în atom nu este posibilă. De aceea, în prezent, principala sarcină a ştiinţei constă în aceea de a învăţa dirijarea vitezei reacţiilor nucleare, reglarea intensităţii lor. In această direcţie s-au şi realizat succese mari.

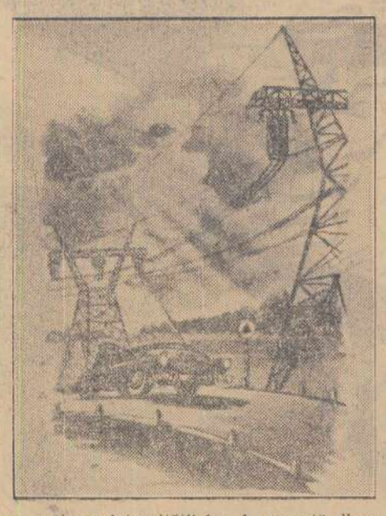

In prezent, energia atomică este obţinută în pile atomice speciale, unde are loc reacţia nucleară, urmată de degajarea unei mari cantităţi de căldură. In turbine de gaze sau de aburi, această căldură este transformată în energie mecanică, iar după aceea în generatoare electrice ea este transformată în energie electrică. Cantitatea de „combustibil" se măsoară în cazul acesta nu în eşaloane ci în grame.

Sînt posibile şi alte mijloace de transformare a energiei atomice în energie electrică, însă deocamdată mijlocul arătat mai sus este cel mai practic.

Centrale electrice atomice pot fi construite în orice loc din ţară. Insă pentru a feri populaţia de emanaţii radioactive, aceste centrale vor fi probabil situate departe de centrele populate. In prezent pilele atomice sînt înconjurate de pereţi groşi de beton sau de blindaje de oţel şi dirijarea lor este complet automatizată.

Cît de mari sînt oare posibilităţile „combustibilului" atomic? In mod practic aceste posibilităţi sînt nelimitate. Dacă în prezent energia atomică este dobîndită prin dezintegrarea nucleelor instabile ale uraniului, thoriului, plutoniului sau prin sinteza nucleelor de heliu din nucleele izotopilor de hidrogen, în viitor vom învăţa să degajăm energia din majoritatea elementelor cu nuclee stabile.

Sînt cunoscute greutăţile imense pe care le pune în faţa aviaţiei contemporane, a transportului şi flotei, necesitatea de a avea o rezervă suficientă de combustibil pentru transporturile de cursă lungă.

Ce rezultate poate da în acest domeniu folosirea combustibilului nuclear? Un motor cu un randament de 20 procente nu va cheltui decît aproximativ un gram de combustibil nuclear (uranium) pentru 6.000 C.P. pe oră. Atunci cînd greutatea combustibilului va fi mică, vom putea realiza viteze excepţionale şi curse de distanţa lungă. Avioane gigantice, cu o viteză de peste 1000 km. pe oră, vor putea înconjura fără escală globul pămîntesc. Unui vapor uriaş îi va fi deajuns o picătură de combustibil nuclear pentru a străbate oceanul.

O însemnătate deosebită o are energia atomică în agricultură. Energia electrică ieftină va ajuta la rezolvarea aprovizionării cu apă şi irigării deşerturilor. Cu ajutorul motorului atomic va fi rezolvată definitiv şi problema automatizării şi telemecanizării pe scară largă a producţiei agricole.

Insă trebuie să subliniem că folosirea practică a energiei atomice este, aşa precum a relevat academicianul A. N. Nesmeianov, obiectul unei epoci întregi şi vechile mijloace de producere a energiei vor exista alături de energetica atomică, aşa precum locomotiva de aburi continuă să existe alături de locomotiva electrică.

In prezent noi folosim o cantitate uriaşă de petrol, cărbune şi şisturi. In viitor vom putea folosi aceste bogăţii exclusiv ca materie primă pentru industria chimică.

Cu ajutorul tehnicii atomice vom putea trece la realizarea visului secular al chimiştilor: la transformarea reciprocă a elementelor care sînt cunoscute astăzi de savanţi. Este interesant de remarcat că în evul mediu alchimiştii tindeau de asemenea spre acelaşi scop. Ei căutau „piatra filozofală" care să poată transforma metale obişnuite în metale preţioase; mercur — în aur, pietre simple — în pietre preţioase, de pildă cărbunele — în diamant. Sute de ani, alchimiştii şi-au bătut capul cu rezolvarea acestei probleme. Eforturile lor stîrnesc zîmbetul indulgent al chimiştilor zilelor noastre.

Insă în 1927 savanţii au aflat o noutate uimitoare: profesorul Mitte a obţinut aur din mercur. Analizele au confirmat că este vorba de aur pur însă vai, era tocmai aurul conţinut în mercur. Din 5 kg. de mercur s-a obţinut mai puţin de un miligram aur.

A reieşit că secretul rezolvării problemelor transformării elementelor este „zăvorît cu şapte lacăte", că el se găseşte înăuntrul atomului.

Priceperea de a schimba structura atomului, sarcina nucleului său şi cantitatea de electroni ne dă posibilitatea de a crea singuri elementele chimice. Şi dacă în prezent industria dispune de 1500 tipuri de materii prime, pe viitor prin transformarea elementelor chimice şi obţinerea de diferite corpuri sintetice producţia se va extinde extrem de mult.

Nu există nici un domeniu al economiei naţionale în care noua tehnică atomică să nu producă o cotitură revoluţionară.

Producţia de energie atomică în U.R.S.S. se înfăptuieşte mai ales în scopuri paşnice industriale. Insă poporul sovietic urmăreşte cu atenţie toate manevrele aţîţătorilor la un nou război. Poporul sovietic nu poate fi intimidat cu bombe atomice sau bombe cu hidrogen. Forţele armate sovietice, care stau de strajă securităţii patriei noastre, dispun de cele mai noi tipuri de armament şi vor da o ripostă nimicitoare tuturor cotropitorilor.

Dacă în mîinile imperialiştilor bomba atomică şi cu hidrogen serveşte cauza dezlănţuirii unui nou război, pentru poporul sovietic această armă constituie un mijloc efectiv de apărare a păcii. Statul sovietic este profund interesat ca această energie nouă să fie folosită în scopuri paşnice, pentru fericirea popoarelor.

Folosirea energiei atomice va extinde dominaţia omului asupra forţelor stihinice ale naturii, va deschide în faţa omenirii posibilităţi colosale pentru creşterea forţelor de producţie, pentru progresul tehnic şi cultural, pentru creşterea avutului social.

(din „Smena" Nr. 1 1955)

NOTE

Dispreţ faţă de bunul poporului

Intr-o clădire situată în Piaţa Libertăţii din oraşul Sighet a funcţionat un internat administrat de şcoala pedagogică Sighet. După ce internatul s-a mutat în localul altei clădiri, cei împuterniciţi să predea imobilul către Intreprinderea de Locuinţe şi Localuri s-au gîndit că n-ar fi rău să-şi însuşească cîte ceva din inventarul casei pe care au părăsit-o. Astfel, ei au demontat toate instalaţiile, uşile şi giurgiuvelele ferestrelor. Nemulţumiţi numai cu atît, împuterniciţii şcolii pedagogice au dărîmat un perete construit la garajul existent în curtea internatului.

După calculele tehnicienilor Intreprinderii de Locuinţe şi Localuri valoarea distrugerilor cauzate de administraţia şcolii pedagogice din Sighet se ridică la circa 20.000 lei.

Forurile competente, printre care şi comitetul executiv al sfatului popular orăşenesc Sighet, trebuie să ia măsuri împotriva celor vinovaţi de distrugerile în fondul de locuinţe, un bun al poporului nostru.

„Lipseşte!"

O boală frecventă în sezonul rece este gripa sau „starea gripală".

Majoritatea celor gripaţi au o tuse supărătoare, ce împiedică adesea şi odihna celor din jur.

Pentru ameliorarea acestui simptom, industria noastră de medicamente fabrică şi pune la îndemîna publicului numeroase preparate sub formă de siropuri, comprimate, etc., avînd în compoziţia lor codeină sau substanţe similare.

Totuşi insuficienta planificare a unităţilor în drept duce la lipsa acestor medicamente din unele farmacii tocmai în perioada cînd sînt mai căutate.

Este într-adevăr penibil pentru cel gripat să caute spre exemplu, în farmacia nr. 55 din Calea Şerban Vodă, în farmacia nr. 54 din Calea Rahovei, în farmacia nr. 38 din Calea Văcăreşti, o sticlă cu Sirocol sau comprimate de codenal, sau în sfîrşit orice calmant al tusei. Răspunsul este invariabil acelaşi: lipseşte!

Credem că Direcţia Generală a Industriei de medicamente trebuie să ia măsuri urgente pentru remedierea acestor lipsuri.

Cînd obligaţiile contractuale nu sînt respectate

Incă din cursul anului 1954, uzina electrică comunală din oraşul Satu Mare trebuia să primească de la uzinele Mao Tze-dun din Capitală un cazan de aburi I.P.R.O.M., necesar pentru acţionarea unor mecanisme producătoare de energie electrică.

Deşi ne aflăm în a doua lună a anului 1955 totuşi nu toate piesele cazanului au fost livrate. Drept urmare, uzina electrică comunală din Satu Mare n-a putut livra energia necesară întreprinderilor industriale, provocîndu-le întreruperi în procesul de producţie. In această situaţie sînt Combinatul Industrial „1 Mai"-Satu Mare, întreprinderile „1 Septembrie", „Unio", „Industria Textilă Ardeleană" şi altele.

Faţă de această situaţie, conducerea întreprinderii Mao Tze-dun din Capitală cît şi Ministerul Industriei Metalurgice şi Construcţiilor de Maşini au datoria să ia măsuri imediate pentru livrarea restului de piese necesare asamblării cazanului contractat cu uzina electrică comunală din Satu Mare.

FILME NOI

„COMEDIANŢII"

Scurta poveste a unei familii de actori de circ, care colinda Boemia nu cu mult înaintea primului război mondial, cuprinde o profundă tragedie umană. In linii mari ea prezintă drama socială a celor săraci care niciodată nu aveau dreptate. „Justiţia" burgheză, aşa cum este întruchipată în femeia de piatră cu ochii legaţi şi cu balanţa în mînă, se pronunţa numai pentru acei în partea cărora înclina talerul greu nu de dreptate, ci de aur.

In această dramă ca într-un vîrtej puternic erau atraşi şi măcinaţi oameni deosebiţi unul de altul, dar legaţi cu acelaşi lanţ greu al sărăciei. In soarta comună a celor asupriţi este cuprinsă tragedia a patru oameni, angajaţi în lupta cruntă pentru existenţă. Ei poartă ca o povară grea talentul şi cinstea. Aceste daruri aveau valoare numai pentru săraci, singurii oameni al căror suflet nu era otrăvit de cocleala lăcomiei de bani. Pentru ei joacă aceşti actori. Numai oamenii simpli îi înţelegeau, îi iubeau şi le preţuiau talentul. Pentru mai marii zilei, pentru autorităţi, ei erau saltimbanci, vagabonzi. Li se interzicea să joace pentru că „răzvrăteau" poporul. In realitate ei nu făceau decît să exprime în cîntece şi în versuri durerea oamenilor simpli şi năzuinţele lor.

Ivan Albrecht, autorul nuvelei „Fratele Jak", după care a fost realizat filmul şi Vladimir Vlcek, autor al scenariului şi regizor al filmului, s-au aplecat cu multă dragoste şi înţelegere asupra tragediei familiei de „comedieni", una din multele de acest fel. (Să ne amintim de „căruţa cu paiaţe" cu care Matei Millo şi-a început drumul hărăzit de talentul său).

Membrii acestei sărmane familii ce-şi purtau paşii obosiţi pe drumuri prăfuite, aproape totdeauna chinuiţi de foame, sînt prezentaţi de regizor în lumina adevăratei lor frumuseţi sufleteşti. Legătura strînsă şi dragostea curată care îi leagă pe membrii acestei familii, cinstea desăvîrşită care îi caracterizează, pasiunea şi conştiinciozitatea cu care-şi fac datoria faţă de public, stîrnesc în spectator un val de caldă simpatie pentru aceşti oameni, vinovaţi că s-au născut talentaţi într-o lume în care înşelătoria, minciuna, banul au cuvîntul hotărîtor.

Foarte greu poate fi uitat chipul Olgăi (Alena Martinovska).

Cel mai frumos trandafir, într-un cîmp de minunate roze, nu impresionează atît cît o mică margaretă răsărită pe marginea unui drum prăfuit. Curăţenia sufletească, talentul şi frumuseţea simplă şi proaspătă a Olgăi amintesc de o asemenea margaretă. Olga ne apare ca o reînviere a cenuşăresei din poveste, o cenuşăreasă căreia i-a fost hărăzită o soartă mult mai crudă decît celei din poveste.

Interpreta, studentă a facultăţii de dans a Academiei de Artă muzicală, şi-a zugrăvit personajul nu numai cu talent ci şi cu o adîncă pasiune şi participare sufletească.

Tatăl Olgăi, bătrînul comediant (Jaroslav Vojta, artist emerit) ne înfăţişează unul din rezultatele posibile ale unei asemenea vieţi chinuite. Lupta cu viaţa îl copleşeşte încetul cu încetul. El dezerteazăse dă bătut, cade în patima beţiei şi moartea fizică nu este pentru el decît urmarea firească a unei morţi morale survenită cu mult înainte.

O scenă din film

Din punct de vedere al clarităţii conturului moral şi fondului lor sufletesc, cei doi fraţi Jak (Ladislav Pesek) şi Fricek (Jaroslav Mares, laureat al Premiului de Stat) sînt mai slab realizaţi decît primele două personaje. Personalitatea celor doi fraţi apare ştearsă şi deosebirea dintre ei rezultă doar din diferenţa căilor pe care îi poartă viaţa.

Geambaşul Havranek (Rudolf Hrusinsky) devine odios spectatorului, însă regizorul a pus sarcina influenţării publicului numai în seama împrejurărilor nu şi în însăşi personalitatea geambaşului care, în film, este schematic înfăţişat şi de aceea într-o oarecare măsură neconvingător. Posibil că şi din cauza insuficientei precizări a trăsăturilor individuale ale ultimelor trei personaje amintite, filmul scade în intensitate dramatică spre sfîrşit. Aceasta nu se împacă deloc cu minunatele scene, profund emoţionante, din cuprinsul filmului, mai ales acolo unde familia aşteaptă scrisori de la Jak, sau unde se arată tragedia dezmembrării acestei familii atît de unitare.

Filmul „Comedianţii" face parte din acele filme ce se adresează atît minţii cît şi inimii spectatorului. De aceea noua producţie în culori a Studiourilor de Stat din Cehoslovacia merită atenţia publicului spectator ca pe o recunoaştere a realelor calităţi pe care le posedă filmul.

EUGEN VLADIMIR

In ajutorul cadrelor din economie

Pentru îmbunătăţirea aprovizionării tehnico-materiale a întreprinderilor metalurgice

H. D. Sterian

Hotărîrea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri a R.P.R. cu privire la destinderea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele şi raţii atrage atenţia asupra necesităţii îmbunătăţirii procesului de aprovizionare tehnico-materială a întreprinderilor — condiţie de seamă a îndeplinirii sarcinilor de cinste ce revin industriei noastre în etapa actuală a construcţiei economice.

Partidul şi guvernul cer întreprinderilor să folosească şi să gospodărească în modul cel mai raţional, cel mai economicos, resursele materiale de care dispun, pentru a putea obţine pe seama aceloraşi resurse materiale, dezvoltarea mai departe, raţională a industriei grele, odată cu creşterea rapidă a agriculturii şi a industriei producătoare de bunuri de consum popular. Acestor sarcini de covîrşitoare importanţă politico-economică, trebuie să-i fie subordonată întreaga muncă de planificare a aprovizionării tehnico-materiale a întreprinderilor. O justă organizare a aprovizionării tehnico-materiale a întreprinderilor influenţează în mod pozitiv principalii indici ai activităţii lor economice.

Aprovizionarea neîntreruptă şi completă a întreprinderilor cu materii prime, materiale auxiliare, combustibil, maşini şi piese de schimb, constituie o condiţie hotărîtoare pentru îndeplinirea şi depăşirea ritmică a programului de producţie. Este bine cunoscut faptul că întîrzierile în livrarea materialelor, lipsa de uniformitate şi de ritmicitate a livrărilor, precum şi caracterul incomplet al aprovizionării întreprinderilor, provoacă neajunsuri mari, ceea ce se reflectă în primul rînd în încălcarea ritmului stabilit prin graficul de producţie. Se ştie că pentru multe întreprinderi din ţara noastră practica „asaltului" la sfîrşitul perioadelor de plan (lună, trimestru), constituie o tristă şi dăunătoare „tradiţie".

Cauza principală a acestei situaţii a fost şi rămîne organizarea nesatisfăcătoare a aprovizionării tehnico-materiale, întîrzierile intervenite în livrarea materialelor necesare întreprinderilor. Datorită unor asemenea deficienţe şi în ciuda asaltului practicat la sfîrşit de lună, o serie de întreprinderi nu reuşesc pînă la urmă să îndeplinească programul stabilit, provocîndu-şi neajunsuri lor înşile, precum şi acelor întreprinderi care sînt consumatorii producţiei lor. Astfel, de pildă, în trimestrul II 1954, uzinele „Fierarul" din Arad şi „Bernath Andrei" din Oradea, nu au reuşit să-şi îndeplinească programul de producţie stabilit, datorită lipsei de uniformitate şi de ritmicitate a sosirii materialelor contractate.

Corecta organizare a aprovizionării întreprinderilor determină accelerarea vitezei de rotaţie a fondurilor circulante, îmbunătăţirea indicilor activităţii lor financiare, împiedică formarea stocurilor peste normativ, contribuie la realizarea regimului de economii. Aprovizionarea diferitelor ramuri ale economiei naţionale în mod uniform, complet, continuu şi cu minimum de cheltuieli, cu toate materialele necesare, accelerează ritmul construcţiei economice şi aduce o contribuţie de preţ la înfăptuirea politicii economice a partidului şi guvernului.

Ţinînd seama de marea importanţă pe care o are aprovizionarea tehnico-materială pentru înfăptuirea programului de măsuri economice a partidului şi guvernului, ţinînd seama de influenţa pe care o are justa organizare a aprovizionării tehnico-materiale asupra principalilor indici ai activităţii economice a întreprinderilor, devine actuală şi urgentă sarcina îmbunătăţirii serioase a muncii de aprovizionare în toate verigile industriei şi mai cu seamă în veriga de bază — întreprinderea.

Unele întreprinderi industriale din ţara noastră au obţinut o serie de succese în ceea ce priveşte îmbunătăţirea muncii de planificare şi evidenţă a aprovizionării lor, precum şi în ceea ce priveşte munca de normare a consumurilor, de respectare a stocurilor planificate şi de folosire cu economie şi chibzuială a resurselor materiale repartizate. Datorită succeselor obţinute de unele întreprinderi în ceea ce priveşte îmbunătăţirea muncii aprovizionării tehnico-materiale a fost posibilă întocmirea unor planuri juste şi realizarea raţională a procesului de aprovizionare. Astfel, de pildă, uzinele „I. C. Frimu"-Sinaia au reuşit să întocmească un plan de aprovizionare judicios, a cărui realizare în bune condiţiuni a adus o contribuţie însemnată la îndeplinirea şi depăşirea programului de producţie pe anul 1954.

Cu toate aceste realizări în munca de aprovizionare tehnico-materială a întreprinderilor există o serie de deficienţe şi slăbiciuni. Lichidarea acestora prin analizarea atentă a cauzelor lor şi prin luarea măsurilor corespunzătoare de îndreptare, trebuie să constituie o preocupare principală nu numai a cadrelor de aprovizionare, ci şi a conducerilor şi colectivelor întreprinderilor noastre.

O problemă de mare însemnătate căreia trebuie să i se acorde atenţie, este aceea a îmbunătăţirii planificării aprovizionării tehnico-materiale a întreprinderilor. Un bun plan de aprovizionare trebuie să fie mobilizator. Aceasta înseamnă că planul de aprovizionare trebuie alcătuit în strictă conformitate cu planul de producţie, el trebuind să prevadă numai minimul strict necesar de materiale, cu ajutorul cărora poate fi asigurată îndeplinirea planului de producţie. In acelaşi timp, planul trebuie să ţină seama de posibilităţile realizării regimului de economii în toate compartimentele, prin îmbunătăţirea normelor de consum şi prin folosirea înlocuitorilor de materiale scumpe sau deficitare.

Trebuie să arătăm că în unele întreprinderi aceste cerinţe de bază ale planificării aprovizionării nu sînt luate în seamă. Cîteodată, datorită modului superficial în care este întocmit planul de aprovizionare, se cer şi se obţin o serie de materiale care se dovedesc ulterior a nu fi necesare producţiei. De aici rezultă renunţări la repartiţii care provoacă destule neajunsuri şi încurcături.

In unele planuri de aprovizionare se fac greşeli şi în ceea ce priveşte eşalonarea calendaristică a livrărilor. Aşa, de pildă, întreprinderea I.C.A.R din Bucureşti a prevăzut în planul de aprovizionare livrarea de tablă neagră sub 4 mm. în majoritate în semestrul I, prevăzînd pentru trimestrul III şi IV cantităţi neînsemnate. Toate acestea oglindesc existenţa unor greşeli în munca de planificare a aprovizionării tehnico-materiale din unele întreprinderi, greşeli care au consecinţe dăunătoare, atît în ceea ce priveşte economia întreprinderilor beneficiare însăşi, cît şi întreaga economie naţională.

Baza reală a planului de aprovizionare este şi trebuie să fie programul de producţie şi normele de consum. Dacă o întreprindere are de fabricat într-o anumită perioadă de plan 1.000 produse de un anumit fel, iar dacă norma de consum pentru fabricarea unei unităţi de produs este de 2 kg., atunci este evident că necesarul de materiale pentru acest produs este de 2.000 kg. Pentru ca aprovizionările să nu fie prea mici şi să producă greutăţi în îndeplinirea planului de producţie şi nici prea mari ca să se creeze în întreprindere stocuri supranormative şi să sustragă din circuitul economic cantităţi importante de materiale, este necesar ca normele de consum să fie fundamentate din punct de vedere tehnico-economic. In această privinţă mai există încă lipsuri în multe întreprinderi. Astfel de pildă la uzinele „Gh. Dimitrov"-Arad, în urma stabilirii necorespunzătoare a normei de consum la tablă subţire, s-a constatat, în cursul anului 1954, că prin plan s-a prevăzut o cantitate de materiale care depăşea cu 100 tone necesarul real.

Normele de consum, ca şi celelalte norme tehnico-economice, nu sînt fixe, stabilite odată pentru totdeauna. Ele trebuie permanent perfecţionate şi îmbunătăţite, odată cu creşterea nivelului tehnico-organizatoric al întreprinderilor şi cu creşterea calificării cadrelor. Trebuie să recunoaştem însă că în multe uzine normele de consum, odată stabilite de către serviciul tehnic, nu mai sînt urmărite în procesul de producţie, pentru a se vedea în ce măsură pot fi îmbunătăţite.

O problemă de cea mai mare însemnătate în momentul de faţă este aceea a stocurilor. Pentru a asigura îndeplinirea ritmică a planului nu este suficient numai ca să existe norme de consum motivate din punct de vedere tehnico-economic. Asigurarea continuităţii procesului de producţie face necesară existenţa în depozitele întreprinderilor a unor stocuri de materiale a căror mărime depinde atît de normele de consum şi de volumul producţiei, cît şi de condiţiile de aprovizionare şi transport.

Stocurile de materii prime, materiale auxiliare, combustibil, producţie neterminată şi produse finite, sînt normate. Respectarea strictă a normativelor stocurilor are cea mai mare însemnătate pentru economia întreprinderilor. Intr-adevăr, în cazul în care stocurile sînt prea mici, se creează neajunsuri în îndeplinirea programului de producţie. Astfel, de pildă, la uzinele „Vlahiţa", din lipsa stocului necesar de mangal, a fost necesară utilizarea cocsului, care nu corespunde procesului tehnologic al agregatelor de la uzinele „Vlahiţa", ceea ce a determinat pentru un timp oarecare o scădere a calităţii produselor.

In acelaşi timp este profund dăunător, atît pentru întreprinderi, cît şi pentru întreaga economie naţională, crearea unor stocuri peste normativ. O asemenea practică duce la imobilizarea fondurilor circulante ale întreprinderilor şi la înrăutăţirea indicilor activităţii ei financiare. In acelaşi timp ea are drept consecinţă sustragerea din circuitul economic a unor materiale importante, necesare altor întreprinderi. Deşi este în mod general recunoscut caracterul neeconomic al existenţei stocurilor supranormative, totuşi asemenea stocuri mai există încă la o serie de întreprinderi. Aşa, de exemplu, uzinele „Progresul"-Brăila, „Mao Tze-dun" Bucureşti, „Unio"-Satu Mare şi altele aveau la începutul lunii noiembrie importante stocuri de materii prime şi materiale peste normativ.

La baza apariţiei stocurilor supranormative stă, de regulă, tendinţa unor conducători de întreprinderi de a cere materiale peste necesarul real, „ca să fie". Este necesar să se ducă o acţiune sistematică, în spiritul hotărîrilor guvernului, pentru lichidarea acestor stocuri peste normativ, pentru mobilizarea lor printr-o redistribuire raţională şi operativă. Organele de aprovizionare din întreprinderi trebuie să efectueze un control permanent şi o analiză sistematică a stocurilor, comparînd cantităţile existente şi intrările ce urmează să aibă loc în viitorul apropiat cu necesităţile producţiei. Un asemenea control şi o asemenea analiză vor scoate în evidenţă prisosurile de materiale şi vor constitui o cale valoroasă pentru lichidarea stocurilor supranormative. O mare însemnătate pentru întărirea muncii de aprovizionare tehnico-materială a întreprinderilor o are întărirea disciplinei contractuale. Interdependenţa întreprinderilor este aşa de mare, legăturile de producţie atît de complexe, încît abaterea de la disciplina contractuală a unei singure întreprinderi poate crea dificultăţi grave în îndeplinirea planului de producţie unui lanţ întreg de întreprinderi legate între ele într-un proces de producţie unic. Astfel, de pildă, livrarea cu întîrziere de către Combinatul Metalurgic din Reşiţa a unor cantităţi de tablă unei întreprinderi producătoare de bunuri metalice de larg consum a pricinuit dificultăţi în îndeplinirea planului uzinelor beneficiare.

Odată cu îmbunătăţirea muncii în legătură cu normarea consumurilor şi cu respectarea stocurilor planificate, problema respectării disciplinei contractuale trebuie să se găsească în centrul atenţiei conducerilor întreprinderilor noastre.

O problemă căreia nu i se acordă toată atenţia în cadrul aprovizionării întreprinderilor este aceea a gospodăririi depozitelor. După cum se ştie, depozitele întreprinderilor noastre manipulează materii prime, materiale, combustibil, etc., în valoare de sute de mii şi milioane de lei. In unele întreprinderi nu se iau măsurile cele mai potrivite pentru buna păstrare a acestor mijloace de producţie, ceea ce are ca urmare risipirea şi degradarea unor importante resurse materiale, precum şi pagube mari pentru stat. Astfel, la uzinele „7 Noiembrie" din Craiova o cantitate de fero-siliciu a fost lăsată să stea multă vreme sub cerul liber, fiind supusă degradării.

Este necesar ca în uzinele noastre să se acorde cea mai mare atenţie gospodăririi depozitelor, în vederea lichidării pierderilor care rezultă pentru întreprindere însăşi şi pentru întreaga economie naţională din proasta lor gospodărire. Depozitelor din întreprinderi le revine şi un alt rol important. Ele trebuie să exercite un control sistematic asupra consumului de materiale. In acest sens ar trebui generalizat sistemul fişelor-limită, practicat cu succes de unele din întreprinderile noastre, ca de exemplu „1 Septembrie"-Satu Mare, „Emailul Roşu"-Mediaş şi altele, potrivit căruia depozitele nu eliberează secţiilor materiale pentru consumul productiv decît în limitele stabilite de planul cheltuielilor de producţie al secţiei. In acest fel se asigură şi o evidenţă operativă a stocurilor din depozite.

In acţiunea de îmbunătăţire a aprovizionării tehnico-materiale a întreprinderilor noastre trebuie mobilizate nu numai cadrele din aparatul de aprovizionare, ci şi conducerile administrative (în primul rînd directorii adjuncţi) precum şi întregul colectiv de muncitori, tehnicieni şi funcţionari.

Organizarea aprovizionării complete şi ritmice va contribui din plin la realizarea sarcinilor de cinste ce revin întreprinderilor noastre în lupta pentru înflorirea economiei naţionale şi ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor.

Aniversarea luptelor ceferiştilor de la Griviţa

Miercuri, după terminarea lucrului, la Complexul C.F.R. „Griviţa Roşie" din Capitală a avut loc un miting închinat aniversării a 22 de ani de la eroicele lupte ale ceferiştilor de la Griviţa.

Mitingul a fost deschis de tov. Nicolae Teodorescu, secretarul comitetului de partid al Complexului, după care cei prezenţi au păstrat un moment de reculegere în memoria sutelor de ceferişti care şi-au jertfit viaţa în februarie 1933. Cu acest prilej tov. Vasile Popescu, prim secretar al Comitetului P.M.R. al raionului Griviţa Roşie, care a luat parte la eroicele lupte din Februarie 1933, a vorbit ceferiştilor despre glorioasele lupte duse împotriva sîngerosului regim burghezo-moşieresc.

Asemenea mitinguri au mai avut loc la staţia Bucureşti Triaj, depoul „Chivu Stoica" şi depoul Automotoare din Capitală.

★

Miercuri după amiaza, delegaţii de muncitori de la diferite unităţi ceferiste şi întreprinderi din Capitală au depus flori la placa comemorativă ridicată în incinta Complexului C.F.R. „Griviţa Roşie" în amintirea ceferiştilor ucişi mişeleşte în Februarie 1933.

★

În ziua de 16 februarie sute de muncitori ceferişti de la atelierele C.F.R. „Gheorghe Apostol", Depoul şi Complexul C.F.R. şi staţia Brateş din Galaţi, au participat la adunări consacrate sărbătoririi Zilei ceferiştilor.

Adunări şi mitinguri au mai avut loc la Cluj, Craiova, Arad, etc.

—o—

Informaţie

Societatea pentru Răspîndirea Ştiinţei şi Culturii anunţă conferinţa: „Cu ansamblul rominesc de cîntece şi dansuri în capitala Franţei", pe care o va ţine Nicolae Minei.

Conferinţa va avea loc Vineri 18 februarie 1955, ora 18, în sala Bibliotecii Centrale Universitare, Calea Victoriei 88 şi va fi urmată de film.

—o—

Ştiri sportive

■ Campionatele republicane de schi au continuat miercuri la Poiana Stalin cu întrecerile în cadrul probei de ştafetă 4×10 km slalom uriaş femei şi 5 km. femei.

În proba de ştafetă 4×10 km, victoria a revenit echipei „Dinamo" care a realizat timpul de 2h 27'30", urmată de echipa C.C.A. cu 2h 30'32".

Titlul de campioană în proba de slalom uriaş femei a fost cucerit de Magdalena Marotineanu (C.C.A.). Ea a realizat, pe o pîrtie în lungime de 800 m cu 26 porţi, rezultatul de 1'36"4/10.

Cursa de fond pe distanţa de 5 km. s-a terminat cu victoria tinerei sportive Elena Zangor (Progresul) care a obţinut timpul de 24'14".

Astăzi competiţia continuă cu proba de slalom special.

■ La 11 februarie s-a desfăşurat cea de a 4-a rundă din cadrul finalei campionatului de şah al U.R.S.S.

Amatorii de şah au aşteptat cu nerăbdare partidele Gheller-Kotov şi Keres-Smislov, care s-au terminat cu victoriile lui Gheller şi Smislov.

Întîlnirea dintre cei mai tineri participanţi la turneu, Şcerbakov şi Spasski, s-a terminat la mutarea 27 cu victoria lui Spasski. Maestrul Kahn a jucat activ deschiderea în partida cu marele maestru Taimanov. În momentul întreruperii, el avea o mare superioritate materială, ceea ce l-a obligat pe Taimanov să se recunoască învins.

Sub semnul unei lupte foarte tăioase s-a desfăşurat partida Korcinoi-Flohr. În mare criză de timp, Korcinoi a sacrificat un turn, dar combinaţia s-a dovedit a fi eronată şi după mutarea lui Flohr el s-a recunoscut învins.

Campionul mondial Botvinik a convenit la remiză în partida cu Petroslan, după 21 mutări. Tot remiză s-au terminat partidele Borisenko-Iliviţki, Antoşin-Averbach şi Lisiţin-Furman. Partida Mikenas-Simaghin s-a întrerupt.

Iliviţki şi Kahn au anunţat că cedează partidele respective cu Taimanov şi Gheller.

După patru runde pe primul loc în clasament se află marele maestru Efim Gheller, cu $3^1/_2$ puncte, urmat de campionul mondial Mihail Botvinik şi de tînărul maestru internaţional Boris Spasski, cu cîte 3 puncte.

Vorbesc fruntaşii recoltelor bogate

★ ★

Am cules 5056 kg. porumb la hectar

Ca să încep a vorbi despre felul cum am lucrat eu pe ogorul semănat cu porumb trebuie să arăt că am realizat un porumb hibrid fără să mă gîndesc la aceasta. Şi iată cum. În toamna anului 1953 am făcut arătură adîncă îngropînd sub brazdă gunoi de grajd bine putrezit. În primăvara următoare am grăpat arătura de toamnă şi cînd a venit vremea însămînţării am semănat porumbul cu maşina în rînduri la distanţă de 75 centimetri. Sămînţa de porumb am ales-o numai de la mijlocul ştiuletului. Prima dată îmi pusesem în gînd să sămănţ porumb de soiul dinte de cal. Pe la noi prin Tupilaţi clima e însă cam aspră şi mi-a fost teamă că voi da greş cu acest soi. Am amestecat de aceea sămînţa dinte de cal cu sămînţă roşcat de Tg. Frumos (roşu-portocaliu de Tg. Frumos). Nu s-o face dintele de cal, se va face cel roşcat, aşa mi-am zis. Proba de germinaţie făcută la ambele soiuri a dat rezultate bune şi le-am semănat amestecate. După răsărire au urmat lucrările de întreţinere. Prima praşilă cu sapa am făcut-o odată cu răritul. Am rărit firele de porumb la 60 centimetri pe rînd. Primele trei praşile le-am făcut fără muşuroi. În timpul ultimei praşile am făcut copilitul. Această operaţie am mai repetat-o odată, ceva mai tîrziu.

Cam aceasta a fost toată strădania mea pe ogorul de porumb. Toamna, la cules, am văzut că dintele de cal şi roş-portocaliu de Tg. Frumos îmi dăruiseră, prin polenizare naturală, un hibrid frumos şi mare. Citisem între timp în cărţi şi aflasem de la tehnicieni că hibridarea porumbului aduce mari sporuri de recoltă. Metoda hibridării o verificasem în felul acesta şi în practică. Recolta mea de porumb s-a ridicat anul trecut la 5.056 kg. porumb la hectar.

Rezultatul din anul trecut mi-a deschis şi mai mult ochii asupra însemnătăţii aplicării metodelor ştiinţei agrotehnice înaintate în ce priveşte sporirea producţiei la hectar. Multe învăţături am capătat şi la consfătuirea fruntaşilor recoltelor bogate din regiunea noastră, care a avut loc de curînd. Intors în sat voi căuta să aplic mai bine învăţăturile căpătate pînă acum şi să sfătuiesc şi pe alţii să facă la fel.

CONST. N. CĂLĂRAŞU
ţăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Tupilaţi, raionul Piatra Neamţ, regiunea Bacău

Peste 20.000 kg. cartofi la hectar

În raionul nostru sînt condiţii bune pentru cultivarea cartofului pe suprafeţe întinse. Cartoful poate da producţii sporite dacă este cultivat aşa cum cere tehnica culturii lui.

Noi am reuşit să demonstrăm acest lucru în practică, în gospodăria de stat unde muncim, prin lucrarea mecanizată şi la timp a terenului, prin aplicarea tuturor metodelor agrotehnice în cultivarea cartofului, prin măsurile fito-sanitare luate împotriva dăunătorilor săi.

Se ştie că o producţie sporită de cartofi este influenţată în primul rînd de sămînţă, de starea terenului, de felul cum este întreţinută şi apărată cultura. De aceea, noi cultivăm soluri selecţionate de cartofi ca Ackersegen şi Voran, rezistente la atacul rîiei negre şi al cancerului cartofului. Iată cum am pregătit terenul pentru cultura cartofului. Locul unde am avut anul trecut cartofi a fost ocupat, în 1953, cu secară. După recoltarea secarei, am făcut dezmiriştitul la 5-7 cm., şi pînă pe la începutul lunii septembrie am cărat gunoi bine putrezit, cam cîte 25.000 kg. la hectar. În octombrie am făcut o arătură adîncă de toamnă, cam la 22 cm., sub ale cărei brazde a fost încorporat şi gunoiul împrăştiat pe loc. În primăvara lui 1954, prin luna martie, am discuit terenul cu discuitorul tras de tractor. Cînd vremea a început să se încălzească, cam prin 10 martie, am marcat terenul. În fiecare cuib am pus cîte o mînă de mraniţă şi cartofi aşezaţi la 8-10 cm. unul de altul, deci revenind exact 70 cm. între cuiburi. La hectar am plantat 2500 kg. cartofi. Cînd tufele de cartofi au răsărit înverzind locul, cam prin 8 mai, am făcut prima praşilă mecanică trecînd cu prăşitoarea trasă de cai de-a lungul rîndurilor. La cîteva zile am trecut cu prăşitoarea de-a curmezişul tarlalei, am prăşit cu sapa pe lîngă cuib şi am plivit buruienile din cuib. Peste două săptămîni am prăşit din nou cu prăşitoarea mecanică şi cu sapa, iar pe la sfîrşitul lui iunie am muşuroit cartofii cu ajutorul rariţei, iar cu sapa am completat muşuroitul şi am îndreptat tufele. Pînă la timpul recoltării, am urmărit ca terenul să rămînă curat de buruieni şi am purificat, în două rînduri, cultura de solurile străine de cartofi (odată în perioada înfloritului şi odată cînd au început să fructifice tufele de cartofi).

Prin 20 septembrie am început recoltatul şi de pe cele 2 ha. plantate cu cartofi şi îngrijite aşa cum am arătat mai sus; am recoltat peste patru vagoane cartofi, ceea ce ar veni peste 20.000 kg. cartofi la hectar. Imediat după recoltare am făcut sortarea cartofilor, oprind cartofii pentru sămînţă, pe care i-am depozitat în silozuri construite în pămînt, cu răsuflători.

Sîntem convinşi că putem să mărim cu mai mult recolta de cartofi şi de aceea vom căuta ca în acest an să muncim şi mai bine, să folosim din plin posibilităţile mari care există pentru sporirea producţiei de cartofi. Pentru primăvara aceasta noi avem deja terenul arat şi îngrăşat bine din toamnă, urmînd ca în primăvară să mai facem lucrările necesare de îngrijire pînă la timpul plantatului.

LUDOVIC POP
şef de echipă la secţia Crasna a gospodăriei de stat Zalău

Fruntaşii satelor discută despre sporirea recoltelor

ARAD (de la corespondentul nostru) În sala palatului cultural din Arad a avut loc, duminea trecută, o consfătuire regională a fruntaşilor recoltelor bogate, organizată de comitetul regional de partid şi de comitetul executiv al sfatului popular regional.

După ce s-au prezentat patru referate despre culturile grîului, porumbului, sfeclei de zahăr şi cartofului, participanţii au vorbit despre metodele folosite pentru sporirea recoltelor.

La consfătuire au vorbit peste 30 de ţărani muncitori, colectivişti, membri ai întovărăşirilor agricole, şi tehnicieni. Pavel Dehelean, membru al întovărăşirii agricole din comuna Sîntana, a arătat cum a reuşit să obţină 12.000 kg. sfeclă de zahăr de pe 0,30 ha. Despre munca lor au vorbit şi ţăranii muncitor cu gospodărie individuală Ion Doşneac din comuna Nădlac, care a realizat 8.400 kg. porumb la ha, Gh. Şişu, membru al întovărăşirii din satul Cuvin, comuna Ghioroc, care a cules 9900 kg. porumb boabe de pe o suprafaţă de 2 ha. şi mulţi alţii.

La sfîrşit, participanţii la consfătuire au adresat o chemare către toţi ţăranii muncitori, membrii întovărăşirilor agricole, colectiviştii şi agronomii din regiunea Arad, ca să depună toate eforturile pentru sporirea producţiei agricole în regiunea Arad.

IN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURA POLITICĂ
a apărut în colecţia:
„În ajutorul celor ce studiază în învăţămîntul de partid"
Măsuri pentru sporirea numărului de animale domestice şi ridicarea productivităţii lor
48 pag. 55 bani

Sosirea în Capitală a unei delegaţii din R. P. Chineză

Marţi noaptea a sosit în Capitală delegaţia R. P. Chineze care va participa la lucrările de elaborare a planului de aplicare pe 1955 a acordului de colaborare culturală dintre R.P.R. şi R. P. Chineză.

Delegaţia este condusă de Ai Ta-iar, directorul Direcţiei pentru studenţii străini din Ministerul Învăţămîntului Superior al R. P. Chineze.

Pe peronul Gării de Nord, delegaţia R. P. Chineze a fost salutată la sosire de Oliver Sabău, vicepreşedinte al Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, I. Moruzi, director adjunct în Ministerul Afacerilor Externe şi I. Iancu, director în Ministerul Învăţămîntului.

Au fost de faţă reprezentanţi ai Ambasadei R. P. Chineze la Bucureşti.

—o—

Un nou manual de limba rusă

Între cărţile sosite în ultima vreme din Uniunea Sovietică se numără şi un manual care interesează pe cei ce doresc să înveţe limba rusă. Este vorba de partea întîia a cunoscutei metode a Ninei Potapova, „Limba rusă", adaptată pentru romîni şi tipărită de Editura pentru literatura în limbi străine — Moscova.

Partea întîi cuprinde mai multe capitole alcătuite în medie din cîte zece lecţii, care se încheie cu exerciţiile recapitulative privind materia tratată. Lecţiile sînt consacrate studierii sistemului de litere şi sunete din limba rusă, regulilor fundamentale de pronunţare, citire şi ortografie precum şi îmbogăţirii vocabularului. Metoda poate fi folosită şi de cei ce învaţă singuri. În acest scop, la sfîrşitul cărţii este anexată o „cheie" a exerciţiilor.

—o—

Orchestra simfonică din Reghin

Unul din cele mai cunoscute centre forestiere din patria noastră este Reghin, un orăşel vechi din Regiunea Autonomă Maghiară, locuit de romîni, maghiari şi saşi. Orăşelul e vechi, dar centrul forestier e nou, după cum nou este şi Reghinul cultural. În trecut Reghinul avea lăutari, muzicanţi, oameni talentaţi, dar n-aveau putinţa să aibă artă şi cultură. Acum are o casă de cultură, a cărei echipă artistică va prezenta în premieră, luna viitoare, opereta „Casa cu trei fete" de Schubert. Are o orchestră populară formată din 22 de persoane, are teatru de păpuşi şi primeşte cu regularitate turneele diferitelor teatre din ţară.

Dar ceea ce are Reghinul mai semnificativ pentru a ilustra epoca lui de înflorire culturală este orchestra simfonică. Acum cîţiva ani cîntau la căminele culturale vreo cinci, şase instrumentişti. În 1952 grupul muzicanţilor s-a mărit la 10 şi a căpătat numele de orchestră simfonică. Acum orchestra numără 28 de artişti instrumentişti şi se bucură de aprecierea nu numai a publicului auditor din Reghin, ci şi din alte oraşe ale regiunii.

E un lucru nou orchestră simfonică într-un orăşel forestier; dar e interesant faptul că artiştii acestei orchestre n-au studiat nici în institute de artă, nici cu mari maeştri. Ei sînt turnători, tîmplari, vînzători în magazine, învăţători. Printre aceşti artişti întîlneşti pe Pocsay Gyula, turnător la I. F. I. L., pe Alexandru Strete, învăţător, pe Khol Carol, vînzător la magazinul „Secera". Rapsodiile lui Enescu, preludiile lui Liszt, uverturile operelor lui Leoncavallo, sînt interpretate cu succes de către aceşti instrumentişti amatori.

O nouă notă a guvernului R.P.R. adresată guvernului elveţian

În dimineaţa zilei de 16 crt. Însărcinatul cu Afaceri al Elveţiei la Bucureşti, A. Parodi, a fost invitat la Ministerul Afacerilor Externe al R.P.R., unde i s-a înmînat următoarea Notă a guvernului romîn pentru a fi transmisă guvernului elveţian:

Guvernul romîn a luat cunoştinţă de răspunsul dat de guvernul elveţian la Nota din 15 februarie a.c. a guvernului romîn.

Guvernul romîn este nevoit să constate că acest răspuns al guvernului elveţian este nesatisfăcător şi că situaţia gravă care s-a creat prin atacul banditesc împotriva Legaţiei romîne continuă să dăinuie, fără ca guvernul elveţian, care poartă răspunderea pentru cele ce se întîmplă pe teritoriul Elveţiei, să ia măsurile necesare pentru restabilirea neîntîrziată a imunităţii diplomatice a Legaţiei R.P.R. la Berna, pentru arestarea elementelor criminale fasciste şi pentru predarea lor către autorităţile Republicii Populare Romîne.

Guvernul elveţian afirmă în răspunsul său că ar fi luat măsurile în vederea arestării agresorilor şi restituirii imobilului Legaţiei Însărcinatului cu Afaceri al Romîniei. Despre ce fel de măsuri ar putea fi oare vorba cînd această afirmaţie este contrazisă de faptul că la 34 ore de la începutul agresiunii, Legaţia Republicii Populare Romîne se găseşte încă ocupată de elementele criminale fasciste care sub ochii poliţiei elveţiene au continuat să devasteze Legaţia, cameră cu cameră şi să violeze arhivele diplomatice?

Guvernului romîn şi opiniei publice din Republica Populară Romînă le este cunoscut tocmai faptul că pînă în prezent imunitatea diplomatică a Legaţiei Republicii Populare Romîne nu a fost restabilită şi că aceasta se datoreşte nu măsurilor care ar fi fost de aşteptat din partea guvernului elveţian, ci dimpotrivă lipsei acestor măsuri.

Aceasta nu poate să nu trezească serioasa îngrijorare a guvernului romîn şi opiniei publice romîne.

Referindu-se la cazul şoferului Legaţiei, Aurel Şeţu, în Nota de răspuns a guvernului elveţian se afirmă că i s-au adus îngrijiri de îndată ce a fost posibil. După cum se ştie, Aurel Şeţu a încetat din viaţă în urma faptului că a fost înjunghiat în mod bestial şi lăsat să zacă ore întregi fără niciun fel de ajutor. În fapt, poliţia elveţiană a venit să ridice pe Aurel Şeţu cînd acesta se afla deja în comă.

Faţă de cele de mai sus guvernul Republicii Populare Romîne cere încă odată guvernului elveţian să procedeze conform cu normele unanim recunoscute şi admise ale dreptului internaţional la restabilirea neîntîrziată a imunităţii diplomatice a Legaţiei Republicii Populare Romîne la Berna, la arestarea elementelor fasciste care ocupă sediul Legaţiei şi să ia măsurile pentru extrădarea lor neîntîrziată către autorităţile romîne în faţa cărora trebuie să răspundă pentru crimele săvîrşite pe teritoriul Legaţiei Republicii Populare Romîne.

Continuarea actualei stări de lucruri datorită tergiversărilor şi lipsei de măsuri a autorităţilor elveţiene, nu poate decît să agraveze situaţia şi să mărească responsabilitatea guvernului elveţian.

(Agerpres)

Înlăturarea bandei fasciste din localul Legaţiei R. P. R. la Berna

BERNA 16 (Agerpres). — Potrivit relatărilor agenţiilor de presă occidentale, în seara zilei de 16 februarie crt. la orele 16 şi 25 minute, în urma tratativelor duse între poliţia elveţiană şi banda de agresori fascişti, aceştia din urmă au părăsit Legaţia R.P.R. la Berna.

Localul Legaţiei R.P.R. a fost ocupat de poliţia elveţiană.

★

BERNA 16 (Agerpres). — La 16 februarie la ora 16 şi 55 minute, poliţia elveţiană a permis membrilor Legaţiei R.P.R. la Berna să intre în localul legaţiei.

Devastatorii şi asasinii trebuie să-şi primească pedeapsa meritată!

Atacul banditesc săvîrşit de bande de huligani fascişti romîni asupra legaţiei Republicii Populare Romîne în Elveţia continuă să ţină trează indignarea poporului nostru. Opinia publică din Romînia n-a putut să primească decît cu resentiment ştirile despre întîrzierea inadmisibilă de către autorităţile elveţiene a măsurilor ce ar fi trebuit luate de urgenţă pentru a pune capăt atacului fascist asupra legaţiei noastre la Berna, pentru a restabili imunitatea diplomatică a legaţiei noastre. Autorităţile elveţiene au făcut posibil accesul membrilor legaţiei în imobilele acesteia abia în după amiaza zilei de ieri, adică la aproape 48 de ore după săvîrşirea atacului fascist.

În cea mai mare parte a zilei de ieri, imobilul Legaţiei s-a aflat încă în mîinile faciştilor. Ce a făcut guvernul elveţian pentru restabilirea situaţiei normale? El a redactat o notă de răspuns guvernului R.P.R., în care amintea vag despre nişte „măsuri" care ar fi fost chipurile luate...

În cea mai mare parte a zilei de ieri, ocupînd imobilul legaţiei, trădătorii de patrie îşi făceau încă nepedepsiţi mendrele, devastînd camerele, distrugînd arhivele. Toate acestea pe un teritoriu care, conform cu toate tratatele şi practicile internaţionale — pe care e de presupus că guvernul elveţian le cunoaşte bine — aparţine Republicii Populare Romîne! Ce au făcut autorităţile elveţiene pentru a curma această stare de lucruri? Ele au „parlamentat" cu huliganii, care continuau să ocupe legaţia...

După cum se ştie, autorităţile elveţiene au fost ultimile la urechile cărora a ajuns ripitul armelor automate cu care faciştii şi-au croit loc spre clădirile legaţiei... Aceste autorităţi par a nu-şi fi ieşit din inerţie nici după prima Notă a guvernului romîn!

Guvernul elveţian nu poate să nu-şi dea seama că în asemenea împrejurări, refuzul de a lua măsuri împotriva bandiţilor a însemnat de fapt luarea de măsuri pentru ajutarea lor! Autorităţile elveţiene apar în faţa lumii întregi insufleţite de o concepţie cîudată asupra unor noţiuni îndeobşte lămurite pe deplin, cum sînt inviolabilitatea, imunitatea diplomatică, extrateritorialitatea şi în ultima instanţă, purtarea civilizată şi simţul uman! (După cum se ştie poliţia elveţiană l-a transportat pe Aurel Şeţu la spital numai atunci cînd practic orice intervenţie devenise de prisos.)

Prin noua sa Notă de ieri guvernul Republicii Populare Romîne a atras încă odată atenţia guvernului Elveţiei asupra răspunderii ce-i revine în legătură cu cele întîmplate la legaţia noastră din Berna. În asemenea împrejurări, poporul nostru nu poate fi satisfăcut cu jumătăţi de măsură şi acelea luate cu o inadmisibilă tărăgănare. Pe lîngă restabilirea imunităţii diplomatice a Legaţiei romîne, guvernul Elveţiei trebuie să predea autorităţilor romîne pe devastatorii şi asasinii ce au acţionat împotriva statului romîn, pentru ca aceştia să fie judecaţi pentru crimele săvîrşite. Întîrziind luarea acestor măsuri, guvernul elveţian nu va face altceva decît să-şi mărească responsabilitatea în situaţia creată de atacul făptuit de către banda de fascişti romîni asupra Legaţiei romîne din Berna.

In legătură cu atacarea Legaţiei R. P. R. la Berna de către o bandă de fascişti

PARIS 16 (Agerpres). — TASS transmite: Potrivit informaţiilor primite aici, în noaptea de 14 spre 15 februarie, în capitala Elveţiei, Berna, un grup de fascişti romîni înarmaţi au atacat legaţia Republicii Populare Romîne.

Spărgînd geamurile clădirii legaţiei, bandiţii au pătruns înăuntru şi au ocupat-o. Şoferul legaţiei, Aurel Şeţu, a fost grav rănit de atacanţi, iar mai tîrziu a încetat din viaţă în urma rănilor primite. Focul pe care atacanţii l-au deschis cu pistoale şi puşti automate a răscolit întregul cartier din jurul legaţiei, dar nu a alarmat, după cît se pare, autorităţile elveţiene. Atacarea legaţiei a fost posibilă datorită pasivităţii acestora şi încurajării evidente de către ele a drojdiei fasciste din rîndul emigranţilor romîni. În orice caz, potrivit informaţiilor primite ulterior, bandiţii care au pătruns în clădirea legaţiei continuă să o ocupe.

★

PARIS 16 (Agerpres). — Presa democrată din occident comentează cu indignare atacul săvîrşit de banda de fascişti aflaţi în Elveţia împotriva legaţiei R.P.R. la Berna. Ziarul „L'Humanité" publică o relatare amănunţită arătînd condiţiile în care s-a produs acest atac banditesc, fără precedent, împotriva unei reprezentanţe diplomatice şi asasinarea funcţionarului legaţiei, Aurel Şeţu. Ziarul publică de asemenea extrase din nota de protest a Guvernului R.P.R. adresată Guvernului Elveţiei la 15 februarie.

Provocarea autorităţilor americane faţă de şeful serviciului consular de pe lîngă ambasada U. R. S. S. în Austria

VIENA 16 (Agerpres). — TASS transmite: Zilele trecute autorităţile americane au organizat la Viena o provocare insolentă împotriva lui B. I. Nalivaiko, şeful serviciului consular de pe lîngă ambasada U.R.S.S. în Austria. Robert Gray, funcţionar la administraţia americană care îl cunoştea pe B. I. Nalivaiko de pe timpul cînd lucraseră în cadrul organelor de ocupaţie în Germania, l-a invitat într-o cafenea unde i-a prezentat un alt american, cu numele de Manning, recomandîndu-l ca „prieten al său". Cei doi americani, care s-au dovedit a fi agenţi ai serviciului de spionaj al S.U.A., au încercat să-l şantajeze pe reprezentantul sovietic şi să-l determine prin mită şi ameninţări, să-şi trădeze patria.

După cum s-a stabilit în prezent, această provocare a organelor de spionaj americane a fost plănuită încă de mult şi pregătită de ele în mod minuţios. Aceasta o arată în mod grăitor documentul oficial al Departamentului de stat al S.U.A. purtînd data de 18 ianuarie 1955 pe care agenţii americani l-au arătat lui B. I. Nalivaiko. În acest document semnat în numele secretarului de stat al S.U.A., Dulles, de către adjunctul său special R. D. Farnsworth, se propune lui B. I. Nalivaiko „cu aprobarea secretariatului de stat şi cu consimţămîntul comisarului oficiului de imigrare" să plece împreună cu familia în S.U.A. Ca persoană care urmează să-i însoţească, în document este citat Francis Manning, colonel în armata S.U.A. Inaltului comisar al S.U.A. în Austria, Thompson, şi comandantului trupelor S.U.A. în Austria, generalul-locotenent Arnold, li se recomandă „să dea tot sprijinul colonelului Manning în îndeplinirea misiunii lui".

Indignat de propunerea provocatoare a agenţilor americani care au întrecut măsura, B. I. Nalivaiko le-a dat riposta cuvenită astfel, încît provocatorii derutaţi n-au avut nici măcar timp să ia cu ei documentele aduse care demască maşinaţiunile mîrşave ale autorităţilor americane.

În legătură cu acţiunile provocatoare ale agenţilor serviciului de spionaj al S.U.A. faţă de un reprezentant sovietic, V. M. Kraskevici, Inaltul comisar ad-interim al U.R.S.S. în Austria a protestat pe lîngă Inaltul comisar american în Austria, Thompson. Kraskevici a atras atenţia lui Thompson asupra faptului că asemenea acţiuni inadmisibile împotriva unor cetăţeni sovietici au avut loc şi înainte şi că autorităţile sovietice de ocupaţie vor fi nevoite să ia măsurile corespunzătoare pentru a pune capăt unor asemenea acţiuni şi pentru a asigura securitatea şi apărarea cetăţenilor U.R.S.S. aflaţi în Austria.

Eşecul scandalos şi ruşinos al agenţilor americani a silit autorităţile americane să încerce să se scoată basma curată pe ele şi pe provocatorii lor nedibaci. După cum s-a aflat, Gray şi Manning au părăsit de îndată Viena, iar pentru presa austriacă autorităţile americane au ticluit în grabă o versiune mincinoasă despre acest „incident" încercînd să şteargă orice urmă. Această provocare nerusinată a devenit însă pe larg cunoscută în Austria şi a provocat o indignare explicabilă a opiniei publice austriace.

★ ★ ★

LUCRURI MĂRUNTE?

Cînd doi se ceartă...

Un vechi proverb romînesc spune: Cînd doi se ceartă, al treilea cîştigă. Dar iată că s-au gîndit unii că prea e veche zicala aceasta şi, oameni cu iniţiativă, au hotărît să-i schimbe măcar sfîrşitul, adică să nu mai cîştige nimeni. Mai mult chiar: cel de al treilea să piardă.

Inovatorii se găsesc la Craiova şi fac parte din conducerea oficiului de gros-industrial şi din comitetul executiv al sfatului popular al oraşului.

Cum au reuşit ei aceasta? Pentru a stabili acest lucru trebuie spus că şi unii şi alţii au

birourile în aceeaşi clădire din centrul oraşului, clădire care adăposteşte şi cele cîteva camere ale Hotelului Nr. I.

Pînă aici, nimic deosebit. Dar iată că această clădire are încălzire centrală, iar atît oficiul de gros-industrial, cît şi sfatul popular orăşenesc au pe schemele lor cîte un post de mecanic de calorifere, numai hotelul nu. Ce s-au gîndit oamenii: doi mecanici sînt destul pentru a asigura buna funcţionare a instalaţiei de încălzire. Într-adevăr, de dimineaţa pînă la prinz e cald. După orele de lucru, nimeni nu se mai îngrijeşte de încălzirea imobilului. Cei doi mecanici pleacă şi ei după opt ore de lucru.

La un moment dat cineva a propus ca un mecanic să lucreze dimineaţa, iar altul după amiază pentru ca şi pasagerii hotelului să aibă căldură în camere. Şi odată mărul discordiei aruncat, între tovarăşii de la Oficiul de gros-industrial şi cei de la sfatul popular orăşenesc s-a pornit cearta. Nici cei de la gros industrial, nici cei de la sfatul popular nu vor ca mecanicul lor să lucreze după amiază şi ca oameni ai prestanţă nimeni nu cedează. De luni de zile cei doi mecanici stau împreună, în aceleaşi ore, lîngă cazanele caloriferului, iar pasagerii dorm în frig. Adesea se întreabă şi ei de ce trebuie să fie doi în acelaşi timp, cînd ar putea lucra cu schimbul, săptămînal, unul dimineaţa şi altul după amiază. Bună idee, care însă nu le-a venit în minte şi tovarăşilor de la sfatul popular orăşenesc, care răspund şi de bunul mers al hotelurilor din oraş.

„Modul de întrebuinţare"

Zilele trecute mă întîlnesc cu un prieten. De la bun început văzui că nu este în apele lui. Fără să-mi răspundă la bună ziua, începu să vorbească repede, asemenea unui om foarte grăbit.

— Ce bine că te întîlnesc dragă. Ştiu că şi tu ai un copil, şi sigur că ştii cum se prepară fulgii de ovăz. Cît lapte, cîtă apă, cam cîte minute trebuie să fiarbă?

Mirat de problema ce mi-o punea amicul meu, îmi exprimai totala ignoranţă în ce priveşte prepararea fulgilor de ovăz.

— Ei, poftim, nici tu nu ştii. Asta-i culmea!

Simţindu-mă oarecum vinovat, îl rugai să se liniştească şi să-mi lămurească ce anume nenorocire i se întîmplase. Drept răspuns, bunul meu amic scoase din ambele buzunare ale paltonului cîte o cutie cu fulgi de ovăz. Aşa cum scria pe cutie am aflat că acesta este „cel mai sănătos aliment pentru copii". Un rînd mai jos citii următoarele: „modul de întrebuinţare în fiecare pachet".

— Iată, scrie în cutie cum se prepară îi atrăsei atenţia prietenului meu.

— Aşa am crezut şi eu. Dar vezi că în cutie nu se găseşte nimic în legătură cu prepararea acestui aliment. Am crezut că s-o fi întîmplat la o cutie, de, mai ştii, o scăpare. Am mai cumpărat una şi chiar pe a treia, dar nimic, nimic şi iar nimic. Acum te las, alerg să caut pe cineva care ştie cum se prepară fulgii de ovăz.

Şi amicul porni val-vîrtej, mai departe. Îl priveam cum se pierdea grăbit în mulţime şi mi se părea că va ajunge aşa pînă în Oraşul Stalin unde se va opri drept la întreprinderea „Horia, Cloşca şi Crişan". Aici, desigur că va reuşi să afle cum se prepară fulgii de ovăz. Însă cred că ăsta nu este un „mod" just de a lucra al tovarăşilor din această întreprindere, ci mai curînd o lipsă de răspundere în muncă.

Copiii, nu!

Există la Ploeşti unitatea nr. 1 a cooperativei de frizeri şi coafori unde tunsul copiilor este... planificat. Astfel, oricine poate vedea o firmă mare, prinsă în apropierea intrării prin care se face cunoscut că „sîmbăta nu se tund copii".

Ce-a determinat pe tovarăşii din conducerea cooperativei să ia o asemenea măsură este greu de aflat. Membrii cooperatori susţin că totdeauna sîmbăta este aglomeraţie, că tunsul copiilor este un lucru dificil şi răpeşte mult timp şi altele. Însă un singur lucru nu a precizat nimeni: de la ce şi pînă la ce vîrstă sînt socotiţi aici copiii. Se pare că această problemă se rezolvă de la caz la caz, după client (adică părinţi).

Deci ca să-ţi tunzi copilul, la Ploeşti trebuie să ai „relaţii". Dacă nu, copilul îţi va merge cu plete. Căci şi copiii sînt adesea ocupaţi în cursul săptămînii

cu şcoala şi apoi cu lecţiile. Desigur, că cineva ar putea spune că elevii să fie tunşi şi sîmbăta. Însă acest lucru nu a fost precizat în anunţ aşa că ar fi necesar să se facă. Sau, mai bine, să se scoată de tot firma respectivă şi să se tundă în fiecare zi toţi copiii, ai tuturor părinţilor.

Ce părere au tovarăşii din conducerea cooperativei de frizeri şi coafori din Ploeşti?

Invers proporţional

Noţiunea de „invers proporţional" are şi ea o noimă, un rost: cei care se ocupă cu matematica pot demonstra nenumărate aplicaţii absolut necesare ale acestei noţiuni. Uneori însă, aplicarea ei este pur şi simplu în contradicţie cu bunul simţ. Intri de pildă, într-o librărie. Vrei să cumperi un caiet. Ce poate fi mai simplu? Ţi se prezintă un caiet de 50 foi, cu hîrtie semivelină, care costă 90 de bani.

Bun şi ieftin. Ai vrea unul mai gros, dacă se poate şi cartonat. Ţi se arată unul într-adevăr mai gros, cu coperte de surogat de carton şi ţi se cere... 4 lei şi 80 de bani. Ai trece cu vederea cartonul anemic dar constaţi că hîrtia este mult inferioară celei a caietului ieftin.

— Ceva mai bun nu aveţi?

Primeşti o nouă ofertă. Un caiet cu cartonul ceva mai gros, care costă 5 lei şi 90 de bani, dar ale cărui file sînt şi mai proaste decît ale precedentului. Parcă ar fi hîrtie de împachetat la care nu rezistă nici penița stiloului. Şi costă de peste 6 ori cît primul caiet. Cum vine asta? Cu cît e mai scump cu atît e mai prost? E o simplă speculaţie matematică, cu aplicaţii practice a conducerii fabricii „Flacăra" din Sibiu, ori dovada unei inadmisibile lipse de răspundere? În orice caz este vorba de o socoteală greşită care trebuie recalculată.

Conferinţa gospodăriilor agricole cooperative de muncă (G.A.C.M.) din R. P. Bulgaria

SOFIA 16 (Agerpres). — A. T. B. transmite: La 15 februarie s-a deschis la Sofia cea de a 4-a conferinţă a gospodăriilor agricole cooperative de muncă (G.A.C.M.) din R. P. Bulgaria.

La lucrările conferinţei iau parte conducători ai Partidului Comunist din Bulgaria şi ai guvernului R. P. Bulgaria.

Conferinţa a fost deschisă de G. Traikov, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al R. P. Bulgaria.

A fost adoptată următoarea ordine de zi:

1. — Cu privire la sarcinile G.A.C.M. (Raportor Vilco Cervenkov, preşedintele Consiliului de Miniştri).

2. — Cu privire la modificările şi completările la statutul model al G.A.C.M. (Raportor Stanko Todorov, ministrul Agriculturii).

Luînd cuvîntul la primul punct de pe ordinea de zi, Vilco Cervenkov, preşedintele Consiliului de Miniştri al R. P. Bulgaria, a analizat în amănunţime măsurile luate de Partidul Comunist din Bulgaria şi de guvern în vederea avîntului agriculturii. El s-a ocupat de sarcinile ce revin G.A.C.M., de problemele privind îmbunătăţirea organizării şi retribuirii muncii, întărirea cu cadre a gospodăriilor agricole cooperative de muncă şi a staţiunilor de maşini şi tractoare etc.

—o—

Construirea de către R. Cehoslovacă a unei fabrici de ciment în Afganistan

KABUL 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 14 februarie a fost semnat la Kabul un protocol cu privire la construirea de către R. Cehoslovacă a unei fabrici de ciment în Afganistan. Fabrica va fi construită în oraşul Jabal-Us-Siraj (la nord de Kabul). Pentru finanţarea lucrărilor, Cehoslovacia va acorda Afganistanului un credit în valoare de aproximativ 1,5 milioane dolari în contul creditului general în valoare de cîteci milioane dolari pentru care a fost semnat un acord în august 1954.

Fabrica va fi construită în decurs de doi ani începînd de la data semnării protocolului. Lucrările de construcţie se vor desfăşura cu ajutorul şi sub conducerea specialiştilor cehoslovaci. R. Cehoslovacă va livra de asemenea utilajele şi maşinile necesare şi va pregăti specialişti afgani pentru exploatarea acestei fabrici.

—o—

Deputaţi laburişti condamnă politica guvernului britanic

LONDRA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 15 februarie, Bevan, sprijinit de aproape 100 membri laburişti ai parlamentului a prezentat în Camera Comunelor o rezoluţie care condamnă guvernul pentru refuzul său de a duce tratative cu Uniunea Sovietică în problema germană înainte de ratificarea acordurilor de la Paris. Rezoluţia exprimă regretul pentru faptul că nu a fost aplicată hotărîrea parlamentului adoptată în unanimitate la 5 aprilie 1954, care obligă guvernul englez să organizeze o întrevedere a marilor puteri pentru discutarea problemelor reducerii şi controlului armamentelor şi pentru elaborarea unei politici îndreptate spre înlăturarea primejdiei care ameninţă populaţia globului pămîntesc.

In rezoluţie se spune în continuare: „Camera comunelor consideră că refuzul guvernului de a acţiona în spiritul acestei rezoluţii este o dovadă de nerespectarea unei hotărîri a Camerei". Rezoluţia condamnă refuzul guvernului englez de a duce tratative cu Uniunea Sovietică înainte de ratificările acordurilor de la Paris şi subliniază că „această renunţare la posibilitatea de a duce tratative dovedeşte în mod elocvent neînţelegerea seriozităţii crizei în problemele ce interesează omenirea".

—o—

Provocările puse la cale împotriva unor ziare progresiste italiene

ROMA 16 (Agerpres). Agenţia ANSA anunţă că poliţia a înaintat justiţiei 14 dosare care cuprind acuzaţii împotriva unor ziare progresiste italiene vinovate de a fi „adus injurii instituţiilor constituţionale", ar fi „luat apărarea unor crime", etc. Patru acuzaţii sînt formulate împotriva ziarului „Unita", una împotriva ziarului „Avanti", nouă împotriva unor ziare comuniste şi socialiste de provincie. Drept pretext pentru intentarea proceselor au servit articolele în care aceste ziare au condamnat atentatele autorităţilor la libertatea presei, acţiunile ilegale săvîrşite de poliţie cu prilejul împrăştierii demonstraţiilor oamenilor muncii, precum şi faptul că parlamentul a aprobat arestarea deputatului comunist Moranino. Publicînd informaţia agenţiei ANSA, ziarul „Unita" scrie că în cazul de faţă este vorba de „directivele Ministerului Afacerilor Interne care urmăresc să dea o lovitură ziarelor opoziţiei folosind în acest scop aparatul poliţienesc... Acestei ofensive, scrie „Unita", trebuie să i se dea imediat o ripostă energică din partea opiniei publice, din partea tuturor italienilor".

Pregătiri în vederea conferinţei reprezentanţilor vieţii publice din ţările Asiei pentru slăbirea încordării internaţionale

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La începutul lunii aprilie a. c. urmează să aibă loc la Delhi Conferinţa reprezentanţilor vieţii publice din ţările Asiei pentru slăbirea încordării internaţionale. In ţările Asiei se desfăşoară pe larg pregătirile în vederea acestei conferinţe.

Comitete de pregătire a conferinţei au şi fost constituite în Republica Populară Chineză, India, Indonezia, Japonia şi în alte ţări.

In Uniunea Sovietică a luat fiinţă de asemenea Comitetul de pregătire format din reprezentanţi ai diferitelor cercuri ale opiniei publice sovietice.

Din acest comitet fac parte următoarele persoane:

Scriitorul N. S. Tihonov (preşedintele comitetului); scriitorul A. E. Korneiciuk; D. K. Hodjaev, preşedintele Consiliului republican al sindicatelor din Uzbekistan; N. U. Bazanova, profesor la Universitatea din R.S.S. Kazahă; scriitorul Mirzo Tursun-Zade (R.S.S. Tadjică); B. Djamghercinov, rector al Universităţii din R.S.S. Kirghiză; Veli Muhatov, preşedintele conducerii Uniunii compozitorilor din Turkmenia; M. V. Nesterov, preşedintele Camerei de Comerţ a U.R.S.S.; muftiul Işan Babahan Iben Abdul Medjihan, capul bisericii musulmane din Asia centrală şi Kazahstan; E. M. Jukov, membru-corespondent al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S.; A. V. Sofronov, redactor-şef al revistei „Ogoniok".

Comitetul sovietic de pregătire îşi propune ca sarcină să facă cunoscut pe larg opiniei publice sovietice scopurile apropiatei conferinţe a reprezentanţilor vieţii publice din ţările Asiei, precum şi să desemneze o delegaţie sovietică pentru a participa la lucrările conferinţei.

Comitetul sovietic de pregătire a desemnat pe A. V. Sofronov ca reprezentant al său în secretariatul pentru convocarea conferinţei, secretariat care îşi va începe curînd activitatea la Delhi.

F. D. I. F. sprijină hotărîrile Biroului Consiliului Mondial al Păcii

GENEVA 16 (Agerpres). TASS transmite: La 14 februarie a avut loc la Geneva o conferinţă de presă în legătură cu încheierea lucrărilor celei de a cincea sesiuni a Consiliului Federaţiei Democrate Internaţionale a Femeilor (F.D.I.F.).

La conferinţa de presă s-a comunicat că la lucrările sesiunii au participat reprezentante ale organizaţiilor de femei din 45 de ţări. Sesiunea s-a desfăşurat sub semnul unităţii femeilor din toate ţările şi apărînd tuturor naţiunilor, indiferent de convingerile lor politice şi religioase, în lupta pentru menţinerea şi întărirea păcii.

Participantele la sesiune au adoptat în unanimitate o declaraţie a Federaţiei Democrate Internaţionale a Femeilor în sprijinul hotărîrilor Biroului Consiliului Mondial al Păcii, precum şi Apelul cu privire la convocarea în luna iulie a.c. a unui Congres Mondial al Mamelor pentru apărarea copiilor.

In apel se spune, printre altele:

Pacea este din nou ameninţată!

Forţele războiului încearcă să tulbure securitatea popoarelor prin goana înarmărilor, printr-o nouă încordare a situaţiei internaţionale în Asia, prin crearea de baze militare şi încheierea de pacte, prin remilitarizarea Germaniei occidentale, potrivit acordurilor de la Londra şi Paris, prin hotărîrea consiliului Blocului Atlanticului de nord de a folosi în caz de război bomba atomică, de a o da pe mîna acelora care poartă răspunderea pentru crimele săvîrşite la Lidice, Maidanek, Osvienciim.

Hiroşima, Nagasaki, Bikini, sînt pentru fiecare mamă o întruchipare a cruzimii oarbe a bombei atomice. Noi nu putem admite ca această armă să fie folosită din nou. Unindu-ne cu puternicele forţe ale păcii din toate ţările, o vom zmulge din mîinile acelora care ne ameninţă copiii...

Dorim din toată inima ca marea descoperire a secolului nostru — energia atomică — să uşureze munca grea a oamenilor, să devină exclusiv un izvor de progres.

Femei, mame din întreaga lume!

In numele vieţii, pe care noi o dăm, vă chemăm să vă alăturaţi eforturilor noastre, pentru a ne apăra copiii.

Vă chemăm să participaţi la Congresul Mondial al Mamelor care va avea loc în iulie 1955.

In încheierea apelului se spune: Unindu-ne, ne vom pronunţa în apărarea vieţii împotriva morţii, în apărarea prieteniei împotriva urii, în apărarea păcii împotriva războiului.

Nimeni nu poate opri lupta noastră pentru fericirea şi viitorul copiilor noştri!

Reluarea procesului înscenat Partidului Comunist din Germania

BERLIN 16 (Agerpres). — A.D.N. transmite: In ciuda protestelor cercurilor largi ale opiniei publice germane „Tribunalul constituţional federal" de la Karlsruhe, a reluat la 15 februarie procesul ilegal care are drept scop interzicerea Partidului Comunist din Germania. Tribunalul a respins cererea împuterniciţilor Partidului Comunist din Germania de a închide acest proces.

Creşte împotrivirea populaţiei vest-germane faţă de acordurile de la Paris

BERLIN 16 (Agerpres). — In Germania occidentală se desfăşoară cu succes referendumul popular organizat de oamenii muncii împotriva acordurilor de la Paris. Din toate părţile Germaniei occidentale sosesc rezultate favorabile. In cartierul Dorstfield din Dortmund 96 la sută din alegători s-au pronunţat împotriva reînarmării, semnînd manifestul de la Frankfurt pe Main. Manifestul a fost semnat de socialişti, comunişti, membri de sindicat, şi de reprezentanţi ai diferitelor păturI ale populaţiei. Pe străzile oraşului Dortmund se văd afişe şi pancarte care cheamă populaţia să voteze pentru reunificarea Germaniei, în libertate şi pace.

★

BERLIN 16 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Erich Ollenhauer, preşedintele partidului social-democrat, a luat recent cuvîntul la Freiburg în cadrul unui miting la care au participat peste 3.000 de persoane. El a respins calomniile aduse de Adenauer mişcării populare pentru unificarea Germaniei în discursul rostit de acesta la Hamm.

Ollenhauer a arătat că partidul social-democrat va lupta cu hotărîre împotriva acuzaţiilor neîntemeiate aduse mişcării care a luat amploare în urma adoptării manifestului de la Frankfurt pe Main. Mişcarea populară împotriva acordurilor de la Paris, a subliniat Ollenhauer, nu serveşte unor scopuri de partid, ci are ţel îmbunătăţirea soartei întregii naţiuni.

★

DORTMUND 16 (Agerpres).—Ziarul vest-german „Westfälische Rundschau" relatează un fapt mărunt însă semnificativ pentru starea de spirit din Germania occidentală. Intr-o clasă a liceului de fete din Nürnberg, un profesor a făcut o anchetă în rîndul elevelor, în legătură cu părerea lor asupra acordurilor de la Paris. Din 30 de eleve întrebate, vîrsta lor fiind între 15-17 ani, 23 s-au pronunţat împotriva acordurilor, una pentru şi şase erau nehotărîte.

După cum arată ziarul, părerile exprimate nu erau de fel măgulitoare la adresa acordurilor. Elevele şi-au exprimat îngrijorarea că Germania nu va mai putea fi unificată; s-a vădit o teamă accentuată faţă de remilitarizare.

Cînd profesorul, un adept al acordurilor, a căutat să-şi convingă clasa, a reuşit doar ca şi cele şase nehotărîte să se pronunţe şi ele împotriva acordurilor.

Ziarul subliniază că acest liceu nu este frecventat de copii de muncitori. „Cum la această vîrstă copiii mai împărtăşesc de cele mai multe ori părerile părinţilor — remarcă ziarul — opoziţia împotriva acordurilor pare a fi cuprins cercuri foarte largi".

Pineau a acceptat să formeze noul guvern francez

PARIS 16 (Agerpres). In urma consultărilor de luni şi marţi, Christian Pineau a comunicat preşedintelui Coty că acceptă să formeze guvernul. El urmează să se prezinte vineri în faţa Adunării Naţionale pentru a solicita votul de investitură. Se afirmă că Pineau va avea sprijinul partidului catolic M.R.P. şi al comitetului de conducere al partidului socialist S.F.I.O., precum şi al unui grup de radicali-socialişti.

Observatorii politici arată că alte grupe parlamentare burgheze, ca de pildă, A.R.S. (foşti gaulişti), precum şi aşa numiţii „republicani independenţi", au comunicat că refuză orice participare la noul guvern. Pineau va avea de întîmpinat mari dificultăţi chiar în rîndul propriului său partid intruchipat de socialiştii de rînd şi un grup de deputaţi din fracţiunea parlamentară S.F.I.O. respingînd politica de sprijinire a acordurilor de la Paris pe care intenţionează s-o promoveze Pineau.

Acţiunile pirateresti ale bandelor ciankaişiste

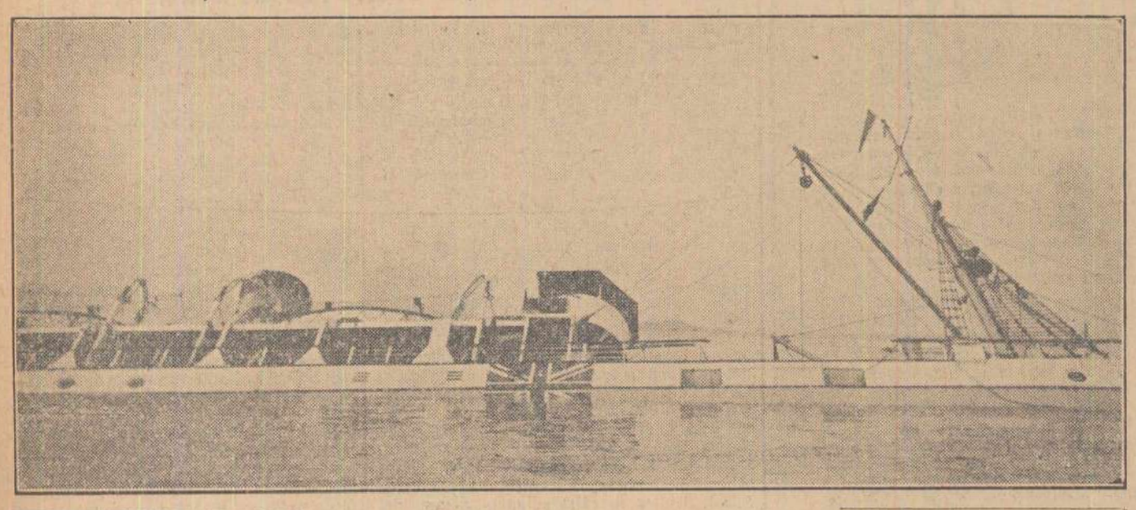

După cum s-a mai anunţat, avioane ale bandelor ciankaişiste au scufundat la 19 ianuarie a.c., în apropierea portului chinez Suatou, cargobotul britanic „Edendale" cu un deplasament de 1700 tone.

Potrivit unei informaţii a agenţiei „France Presse", acest caz reprezintă cel de al 142-lea atac săvîrşit de către piraţii ciankaişişti împotriva vaselor comerciale britanice, începînd din septembrie 1949 şi pînă acum.

Clişeul nostru reprezintă un aspect al cargobotului britanic „Edendale" după scufundarea lui de către avioanele ciankaişiste.

Foto: Agenţia „CHINA NOUA"

Pe insula Dacen după eliberarea ei

PEKIN 16 (Agerpres).—CHINA NOUA — Deşi au trecut cîteva zile de la eliberarea insulei Dacen flăcările continuă să mistuie materialele de război incendiate de ciankaişişti în retragere.

Şoselele insulei sînt ticsite cu butoaie de petrol goale. Conţinutul lor a servit la incendierea caselor de locuit, cazărmilor, depozitelor de muniţii, magaziilor de alimente. Toţi locuitorii insulei au fost transportaţi cu forţa; n-au lăsat în urmă nici o fiinţă vie.

Majoritatea poziţiilor de artilerie ale ciankaişiştilor de pe insulă au fost găsite complet distruse de focul artileriei Armatei Populare Chineze de Eliberare. Camioanele de fabricaţie americană distruse de bombele aviaţiei populare sînt o mărturie a preciziei bombardamentelor aviaţiei Armatei Populare Chineze de Eliberare. Pe o plajă a insulei se mai vede încă un vas de debarcare ciankaişist lovit în plin de o bombă a aviaţiei Armatei Populare Chineze de Eliberare.

—o—

Legăturile gomindaniştilor cu bandele înarmate din Indonezia

DJAKARTA 16 (Agerpres). — Potrivit unor ştiri publicate de ziarul „Berita Indonesia" gomindaniştii au încercat să stabilească contactul cu bandele înarmate din Indonezia pentru a submina guvernul indonezian. Ziarul relatează că un fost ofiţer gomindanist cu numele de Pan Pin-suan se află în momentul de faţă la Hongkong pentru a face legătura cu capitaliştii străini care furnizează fonduri bandelor din Indonezia.

Ziarul adaugă că agenţi ciankaişişti trimişi de englezi şi americani au sosit recent în Indonezia din Taivan.

—o—

R. D. Vietnam este gata să dezvolte legăturile culturale cu Vietnamul de sud

HANOI 16 (Agerpres). — Agenţia Vietnameză de Informaţii transmite: Ministerul Informaţiilor al Republicii Democrate Vietnam a dat publicităţii o declaraţie cu privire la hotărîrea sa de a crea toate condiţiile pentru un schimb cultural între Vietnamul de nord şi Vietnamul de sud.

In declaraţie se spune printre altele:

Ţinînd seama de dorinţa poporului, care înţelege necesitatea dezvoltării legăturilor culturale în ţară, şi în conformitate cu politica Republicii Democrate Vietnam, expusă în declaraţia din 5 februarie 1955, Ministerul Informaţiilor al Republicii Democrate Vietnam declară că este gata să ajute populaţia din zonele de nord şi de sud, despărţite temporar prin linia militară de demarcaţie, să facă schimb de cărţi, filme, fotografii, delegaţii culturale, şi să permită populaţiei din aceste două zone să treacă dintr-o regiune într-alta ca turişti şi să organizeze acţiuni sportive, cu condiţia ca toate acestea să nu fie folosite ca metode pentru propagandă de război şi să nu fie în contradicţie cu acordul de la Geneva.

Ministerul Informaţiilor al Republicii Democrate Vietnam garantează libertatea şi apărarea intereselor persoanelor care sosesc din sud, dacă activitatea lor va fi îndreptată cu adevărat spre dezvoltarea legăturilor culturale sau comerciale şi dacă ea se va desfăşura în cadrul legilor în vigoare în Vietnamul de nord.

—o—

In cîteva rînduri

● *La 12 februarie, Ho Şi Min a adresat o scrisoare premierului Indoneziei, Sastroamidjojo ca răspuns la invitaţia acestui din urmă de a participa la conferinţa de la Bandung a ţărilor Asiei şi Africei. Preşedintele Ho Şi Min anunţă oficial că guvernul Republicii Democrate Vietnam acceptă invitaţia de a participa la această conferinţă.*

● *Agenţia Centrală Telegrafică Coreeană anunţă că partea americană continuă să încalce acordul de armistiţiu în Coreea. La 11 februarie, la ora 10 şi 43 minute, un grup de avioane americane au pătruns în spaţiul aerian al părţii coreeano-chineze în apropiere de insula Sindo. La 14 februarie, secretarul principal al părţii coreeano-chineze în Comisia militară de armistiţiu a exprimat un protest împotriva noii încălcări a acordului de armistiţiu în Coreea de către forţele armate ale S.U.A.*

● *Ziarele mongole publică comunicatul Comisiei de stat a planificării a R. P. Mongole cu privire la rezultatele îndeplinirii planului de stat de dezvoltare a economiei naţionale şi culturii Republicii Populare Mongole în anul 1954. In comunicat se subliniază că efectivul de vite în uniunile de producţie ale aratilor a sporit de 2,3 ori şi în gospodăriile de stat — cu 8,6 la sută. Planul producţiei industriale a fost îndeplinit în proporţie de 101,7 la sută.*

● *In urma tratativelor care au avut loc la Helsinki, la 14 februarie a fost semnat un acord cu privire la schimbul de mărfuri între Finlanda şi Cehoslovacia pe anul 1955. Totodată a fost semnat un nou acord de plăţi între cele două ţări.*

● *Agenţia France Presse anunţă din Seul că marţi dimineaţa un pipe-line de benzină al armatei americane a luat foc. Şapte coreeni, dintre care trei copii, au fost arşi de vii.*

● *Continuîndu-şi măsurile de persecutare a populaţiei de culoare din Uniunea Sud-Africană, guvernul fascist al doctorului Strijdom a organizat la 15 februarie deportarea în masă a unui al doilea grup de familii de africani — locuitori ai oraşului Johannesburg. Corespondentul din Johannesburg al agenţiei Reuter relatează că la 15 februarie peste 1.500 de poliţişti au început operaţiile de evacuare a unui grup de 150 familii, numărînd 1.000 africani. 33 de tineri africani, a căror „vină" recunoscută de autorităţi a fost aceea de a fi ajutat familiilor deportate să-şi mute lucrurile în căruţe, au fost arestaţi de poliţie.*

● *La Chicago a luat sfîrşit procesul înscenat lui Claude Lightfoot, secretar al organizaţiei partidului comunist din statul Illinois. Lightfoot a fost condamnat la 5 ani închisoare şi 5.000 dolari amendă în baza legii fasciste Smith. Lightfoot este primul fruntaş comunist din S. U. A. condamnat în baza celei de a doua prevederi a legii Smith potrivit căreia simpla apartenenţă la partidul comunist constituie o crimă.*

● *Cunoscutul luptător pentru pace Dan Bryan, membru al Comitetului pentru pace din oraşul Dearne (Yorkshire), a fost exclus din partidul laburist pentru activitatea sa în apărarea păcii. Bryan a fost membru al partidului laburist timp de 18 ani.*

● *Biroul de presă al Ministerului Apărării Naţionale al Turciei a anunţat că la 14 februarie pe teritoriul Turciei au început manevre ale trupelor turceşti. La manevre participă ofiţeri ai armatelor ţărilor participante la Uniunea Atlanticului de nord.*

● *La Praga a fost semnat un acord comercial pe termen lung şi un acord de plăţi între Cehoslovacia şi Birmania.*

„Logica" agresorului

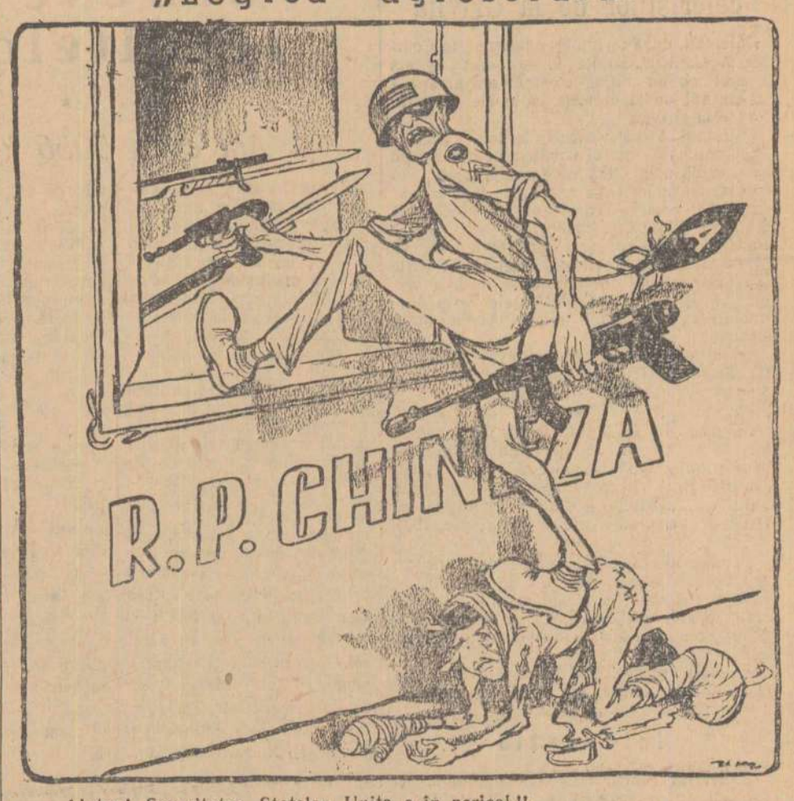

— Ajutor! Securitatea Statelor Unite e în pericol!!

VAL. MUNTEANU

Fruntaşi ai vieţii politice internaţionale despre problema Taivanului

NEHRU: „Oportunitatea unei conferinţe în problema Taivanului"

DELHI 16 (Agerpres). — TASS transmite: Referindu-se la declaraţia făcută reprezentanţilor presei, la 14 februarie la aeroportul din Londra, de primul ministru al Indiei, Nehru, în legătură cu propunerea Uniunii Sovietice de a se convoca o conferinţă internaţională care să examineze situaţia din Taivan, postul de radio Delhi arată că Nehru a subliniat oportunitatea unei asemenea conferinţe dar a menţionat că va fi necesar mult timp pentru pregătirea ei.

Nehru a relevat că un obstacol în rezolvarea problemei Taivanului îl constituie faptul că China nu este reprezentată în Organizaţia Naţiunilor Unite. Totodată, în pofida necesităţii de a se apăra drepturile naţionale ale Republicii Populare Chineze, Nehru a declarat că n-ar vedea motive pentru care ciankaişiştii să nu poată participa la conferinţă.

ATTLEE: „Cian Kai-şi şi principalii lui acoliţi să fie alungaţi".

LONDRA 16 (Agerpres). — Ziarul „News Chronicle" a publicat la 16 februarie un interviu acordat de Attlee în care se spune:

„Este imperios necesar să se găsească o cale spre slăbirea încordării. Nu văd posibilitatea unei micşorări a încordării atîta timp cît Cian Kai-şi continuă să săvîrşească atacuri împotriva continentului şi să declare că intenţionează să cucerească întreaga Chină. De aceea propun ca Cian Kai-şi şi principalii lui acoliţi să fie alungaţi".

Referindu-se la problema Taivanului, Attlee a spus: „După război puterile aliate au recunoscut această insulă drept parte integrantă a Chinei".

„Una din sarcinile cele mai urgente în această situaţie — a continuat Attlee — constă în a invita guvernul Chinei comuniste la Organizaţia Naţiunilor Unite. Acest lucru este necesar pentru micşorarea încordării. Ar fi periculos de nerealist să ignorăm faptul că astăzi în numele Chinei vorbesc oamenii de la Pekin nu Cian Kai-şi".

SASTROAMIDJOJO: „Indonezia acceptă propunerea Uniunii Sovietice privind convocarea unei conferinţe în problema Taivanului".

DJAKARTA 16 (Agerpres). — TASS transmite: Potrivit relatărilor ziarelor, primul ministru al Indoneziei, Sastroamidjojo a făcut o declaraţie în care acceptă propunerea Uniunii Sovietice privind convocarea unei conferinţe cu participarea Indoneziei pentru examinarea situaţiei în regiunea Taivanului. Totuşi, a menţionat Sastroamidjojo, poziţia definitivă a Indoneziei va fi precizată după studierea propunerii oficiale a Uniunii Sovietice.

Sesiunea Comisiei sovieto-romîne pentru colaborare tehnico-ştiinţifică

MOSCOVA 16 (Agerpres). — Acum cîteva zile s-au încheiat la Moscova lucrările celei de a 5-a sesiuni a Comisiei sovieto-romîne de colaborare tehnico-ştiinţifică între Uniunea Sovietică şi Republica Populară Română.

In cadrul sesiunii au fost examinate problemele schimbului de experienţă tehnico-ştiinţifică în diferite domenii ale economiei naţionale.

Potrivit protocolului semnat de părţi, Uniunea Sovietică va transmite în 1955 Republicii Populare Romîne documentaţia tehnică necesară fabricării de maşini şi unelte agricole, utilaje pentru industria petroliferă, precum şi documentaţia tehnologică pentru fabricarea de diferite produse industriale şi documentaţia de proiectare pentru construcţia de spitale şi întreprinderi ale industriei alimentare.

Uniunea Sovietică va primi specialişti romîni care vor cunoaşte realizările în domeniul construcţiei de maşini agricole şi aparate, şi va trimite de asemenea în Republica Populară Română un grup de specialişti sovietici care să acorde ajutor tehnic în problemele tehnologiei producţiei în diferite ramuri industriale.

La rîndul ei, Republica Populară Română va transmite Uniunii Sovietice documentaţia tehnică pentru fabricarea aparatelor folosite în tehnica securităţii, precum şi desenele de execuţie pentru utilajul necesar fabricării anumitor feluri de materiale de construcţie.

Republica Populară Română va informa un grup de specialişti sovietici cu realizările tehnice din industrie.

In timpul lucrărilor celei de a 5-a sesiuni a Comisiei, delegaţia română a vizitat o serie de întreprinderi industriale şi agricole, precum şi instituţii culturale şi de învăţămînt din Moscova şi Kiev.

SPECTACOLE

TEATRE: Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R. orele 19,30: Călăreţul de aramă; Naţional „I. L. Caragiale" (sala Comedia) orele 19,30: Matei Millo; Naţional „I. L. Caragiale" (sala Studio) orele 19,30: Viaţă nouă; Armatei (sala din B.dul. Magheru) orele 19,30: Invazia; Armatei (sala din Calea 13 Septembrie) orele 19,30: Cîntec despre marinarii Mării Negre; Municipal orele 19,30: Cum vă place; Muncitoresc C.F.R. (Giuleşti) orele 19,30: Titanic vals; Tineretului orele 19,30: Libelula; Studioul actorului de film „C. Nottara" orele 19,30: Mincinosul; Operetei orele 19,30: Lăsaţi-mă să cînt; Ansamblul de Estradă al R.P.R. (Calea Victoriei nr. 174) orele 20: Să cînte muzica; Ansamblul de estradă al R.P.R. (sala din Str. Alex. Popov 23) orele 19,30: Magazin de Stat; Ansamblul de Estradă al R.P.R. (sala Libertatea str. Dobrogeanu Gherea nr. 4) orele 20,15: Concert de muzică uşoară dirijat de H. Mălineanu; Ţăndărică (sala Orfeu) orele 16: Fraţii Liu; Circul de Stat orele 20: Primul spectacol.

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu Gh. Doja: Roma orele 11: Republica, Înfrăţirea între popoare, Tineretului, Volga, 1 Mai: Dama cu camelii; Bucureşti, Alex. Sahia, Aurel Vlaicu: Desfăşurarea; ...Şi Ilie face sport!; Maxim Gorki: Cu cîntecul pe buze; Timpuri Noi: Al XXXVII-lea Octombrie; Cea dintîi primăvară; Lumina: Mikluho Maklai; Victoria: Furtună pe Nipru; Martie: Fără acoperiş; V. Roaită: Ernst Thälmann; Unirea: Brigada Kotovski; Cultural: Nunta n-a avut loc; Flacăra: Mai tare ca noaptea; T. Vladimirescu: Alarmă la circ; Munca: Copii partizanului; Arta: Stele vesele; Popular, Rahova: R.P.R.; Marinică; M. Eminescu, O. Bancic: De dor, bani speranţă; Miorţa: Misterul lacului din munţi; Moşilor: Fetele din Piaţa Spaniei; Donca Simo: Bănuţul; Ilie Pintilie: Ordinul Anna; 8 Mai: Circul Slavia; Libertăţii: Jucătorul de rezervă.

La cinematografele 8 Mai, Arta şi Popular rulează jurnalul special: „Conferinţa de la Moscova a ţărilor europene cu privire la asigurarea păcii şi securităţii în Europa".

Din programul de radio

Vineri 18 februarie

Programul I: 9,15: Septetul pentru suflători de compozitorul Hajak Karoly din Cluj; 10,45: Emisiunea muzicală pentru copii; prezentarea oratoriului „De strajă păcii"; 11,51: Simfonia V-a în mi minor de Ceaikovski; 14,45: Suita pentru vioară şi pian de Dumitru Bughici şi rondo în do major de Radu Palladi; 15: Cîntece de compozitorul sovietic Constantin Listov; 15,15: Vitrina cu cărţi noi: volumul de „Balade Populare", „Marele torent" de Demian Bednii şi volumul „Proza satirică spaniolă"; 15,35: Simfonia a VII-a în mi major de Schubert; 17,45: Suita pentru vioară şi pian de Virgil Gheorghiu; 18,00: Din volumul I „Opere" de M. Sadoveanu; 19,00: Jurnalul satelor; 19,45: Ciclul „Muzica şi viaţa": Basmul oriental şi lumea orientului în creaţia compozitorul Rimski-Korsakov; 20,45: Cîntecul săptămînii: „Cîntă plopii în şoapte" de Saşa Cosman — versuri de Nicolae Nasta; Cîntă Nicu Stoenescu, acompaniat de orchestra de estradă Radio, dirijată de Sile Dinicu; 22,45: Selecţiuni din opera „Paiaţe" de Leoncavallo;

Programul II: 14,40: Muzică uşoară de Soloviov Sedoi; 16,15: Cîntă Ansamblul U.T.M.; 16,35: Dansuri din operele compozitorilor ruşi; 18,15: Sonatele pentru pian nr. 9 şi nr. 4 în do major de Alexandrov; 18,40: Curs de limba rusă, Ciclul III lecţie recapitulativă; 20,45: Teatru la microfon „Despot Vodă" de Vasile Alecsandri; 22,45: Fragmente din suita III-a de Ion Dumitrescu; 23,10: Muzică din opereta „Culegătorii de stele" de Florin Comişel; 24: Suitele nr. 2 în re minor şi nr. 3 în do major de Bach, interpretate de violoncelistul Pablo Cassals.

Ascultaţi buletinele de ştiri şi radio-jurnale la orele: **Programul I:** 5,30; 7,15; 15,30; 17,30; 22,30; **Programul II:** 15,00; 16,00; 23,00; 0,45.

Timpul probabil

(Buletinul Institutului Meteorologic Central)

In Bucureşti pentru următoarele trei zile: Vreme mai mult închisă şi cu ninsoare temporară. Vîntul moderat mai întîi din sud-est apoi din nord-vest. Temperatura în creştere la început apoi în uşoară scădere.

In ţară pentru următoarele trei zile: Vreme închisă şi cu precipitaţiuni sub formă de ninsoare în cea mai mare parte a ţării, mai abundentă în jumătatea de sud a ţării. Vînt mai întîi moderat din sud-est apoi din nord-vest. Temperatura în creştere la început apoi în uşoară scădere. Noaptea va coborî între minus 5 grade şi minus 12 grade. Ziua maximele vor oscila în jurul lui 0 grade.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Piaţa Scînteii — Tel. 7.60.10—7.60.20 Abonamentele se primesc la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". C. 10491